Collegium Atticum.

Sub Mag. Johanne Brenneccio Brunsvicensi
Habitum in Academiâ Juliâ Privatim.

Anno M.DC.LII.

Conscriptum ab
Othone Sperling

548

H.

INSTYTUT BADAŃ

Athenienses dicti sunt αὐτόχθονοι et γηγενεῖς. Ideoq. Cicadas aureas cincinnis innexas pro insignibus habuerunt, et hinc dicti sunt τεττιγοφόρες, quod cicadæ ex terrâ nascebantur, ut ipsi nati erant. Proverbium illud Τεττίγων ἀνάμεστα dicitur de stultis et gloriosis. Antisthenes elusit illorum jactantiā Erasmus Apopht.

Mille urbes paruerunt aliquando Atheniens. Redit[us] Reditus illorum innumeri 400 talenta. ex 400 tal. ipsâ urbe Atticâ 600000 talenta. Ex sociis 600000 quadringenta sexaginta. millia Aristidis 400600000 tempore.

Aerem habet tota Attica purissimum, ut e minus ex superiori coelo tanquam ex jubare possit conspici.

Athenis tenue coelum ex quo acutiores putantur Attici Cic. de Patria. Hinc Athenæ dicuntur tenues. Martial. l. 6. Sed tibi plus mentis ~~tib~~. Tertullianus de virgin. velandis. ubi dicit cirros insignia fuisse Germanorum.

Primus Rex fuit Cecrops ante hunc Rex Thebarum Ogyges, qui etiam Athe I

599

(a).

A M/ Ao 2160. nis regnavit. Boeotii dicuntur hinc ogy
gii et ipsa Boeotia ogygia. Ogygia di=
cuntur etiam vetusta, et magna, ut
Erasm. Ad. Ogygia mala. regna ann. 32.
Philo. Ἀθηναίους μὲν λόγους ἐπιδείξας τε περὶ
ξευς. ὠγύγιος ἐπιθυμία προσέσχεται.
Sub hoc Ogyge accidit diluvium Ogygi
um quod est veteribus celebratissimum.
Aug. de civitate Dei l. 18. c. 8.
De hoc diluvio non certo convenit inter
scriptores. Fuerunt a. in Græcia 2 dilu
via Deucal. et Ogyg.
Fuit ante diluvium Ogygi exitialem
terræ eluvionem Athenarum civitas
præstantissima et florentissima. Post di=
luvium fuit desolata per 200 ipsos an=
nos ad tempora Cecropis. Dicitur eti=
am Actæus ante Cecropem regnasse,
unde volunt Atticam nominatam et
Actor; alii Acten dictam, quod esset
ad littus sita Strab. l. 9. Hinc apud
Poëtas Actæi dicuntur Attici. Ovid.
Claud. Statium. etc. Hic Actæus con

didit Eleusinen, hujus filiam duxit
Cecrops primus Rex Athenienfium à di
luvio Ogyg. Is instauravit Athenas Augustin
cum priscæ diluvio periissent, vocavit
Athenas suo nomine Cecropias, sed
arx postea saltem sic appellata est. Meur Pl. l. 7.
sius peculiari libro Athenas et Cecro
piam descripsit. Cecropius, Atticus est.
Cecropias innatus apes amor urget habēdi:
Cecropias x optimas: Virg. l. 4. Georg.
Cecropidæ dicti sunt A. qui à Cecrope
genus duxerant, qui ut erant vetustissi=
mi ita nobilissimi volebant haberi, qui
omnes infra se putabant, et genus suum
solum jactare solebant. Juvenal. Ab hoc
Cecrope dicta ~~sunt~~ ~~est~~ 4 tribus, Cecropis, ~~quo~~
Autochton, Actæon, Pollux. Hic Cecrops
dictus est διφυής Ovid. vocatur geni
nus, vel quod partim homo esset, partim
Draco, quod ideo finxerunt, quia in
illo fuit hominis prudentia, et robur
Draconis. Demosth. vel quod primum
in regno odiose regnasset et postea hu
militer ac benigne. Plutarch. vel quod

600

INSTYTUT BADAŃ

duas linguas calleret Græcam et Æ-
gyptiacam, quod tum erat miraculu.
vel quod ingentis esset staturæ; vel
quod marem foeminæ primus junxe-
rit, cum ante promiscuis libidini-
bus indulgerent. Præclara ejus in-
stituta Macrobius recenset. Sub hoc
Cecrope fabula de Neptuno et Minerva
accidit, quod erat certamen (in quo superi-
or fuit Minerva) de civitate Athenis, quam
illa victrix a suo nomine appellavit.
Hic Cecrops unicum habuit filium Erisich-
thonem qui in Delo sicca morte mortuus est.
Habuit tres filias, Hersen, Pandroson, et
Agraulon. Agraulo structum est templum
in quo Juventus Attica juramentum il-
lud memorabile de tutandâ patriâ præ-
stare cogebatur. Formulam Juramenti
vid. Advers. Ex hac Agraulo et Marte
nata est Alcippe. Huic Alcippæ cum Hal-
lirrotius vim inferre vellet à Marte oc-
cisus est. Cum v. Neptunus Hallirrotii
Pater Martem cædis accusaret, Mars 12cim
Deorum sententiis absolutus est.

Tempore Cecropis vixit Moses. Augustin.
Eduxit Moses populum Israëliticum ex Æ- Aº Mundi
gypto tempore Cecropis Regis Athenienesium. 2394
regnavit annos 50.
Alter Rex Cranaus regnavit annos 9. Rex II.
Ab ejus filia Atthide volunt quidam Athe-
nas et Atticam dictam esse. Ab ejus filio Aº Mundi
Mopsopo, Attica dicitur Mopsopia. Ovid. 2444.
in Ep. Hermion. Lib. 1. v. 51. 7.
Cranaus habuit filium Rharum. Hujus filium
Triptolemum Ceres docuit artem comparan-
di frumenti ex agricultura, quod Rharus
Triptolemi Parens eam excepisset hospitio.
Triptolemus antiquissimus Atheniens. Legis
lator; Solon, nobilissimus, Legum quarum
tulit tres apud Porphyr. leguntur. Ho-
norandos esse Parentes: Deos esse venе-
randos: Carnibus non esse vescendum.
Cranaus ab Amphictyone genero pulsus in
exilium apud Lamprenses Att. Pop. mor-
tuus est.
Tertius Rex Amphictyon Deucalionis filius Rex III.
Statuit concilium Amphictyonicum; ipsi
Judices dicti sunt Amphictyones, Sedes pri- Aº M. 2451
ma Concilii erat ad Thermopylas. Deinde
in Phocidem translatum est Hoc Concilium

6a a 4.

INSTYTUT BADAN

erat Græcorum supremum, in quo discepta-
tæ sunt lites publicæ, et qui ab aliis jus
suum habere non poterant, hic petebant.
Pausaniæ tempore, qui vixit sub Anto-
nino Pio, triginta habuit adsessores, inter
quos erant Athenienses. Amphictyon Bacch[o]
aram ~~statuit~~ rectam statuit in templo horarum, quod ipsu
docuisset vini mistionem, aliam etiam Nym-
phis. Aram quidem rectam Baccho, quod
Regnavit vinum moderatè sumptum rectâ ratione
annos 10. conservet homines, et quidem in horarum
templo quod horæ vitem progenerent.
Nymphis etiam aram posuit, ut monean-
tur vinum aqua miscendum, & Nymphæ
dicuntur fuisse Bacchi Nutrices sub aquis.
Ao. Mundi Quartus Ericthon. Fabulam de Erichthonio
2463. apud Ovid. Sabellius. Hic instituit Panathenæa.
Primus equos currui junxit. Telluri ac
[illegible] sacra fecit, et aram posuit ut illi
gratiam haberet pro suppeditato victu. Pri-
mus nummos inscripsit apud Athenienses.
Hinc Athenienses dicuntur Erichthonii.
Erichthonius in coelum relatus auriga di-
50 annos regnavit Eric. citur. Jupiter enim miratus hominis
ingenium accessisse ad Solis inventum

qui etiam currus invenit inter Deos eum
~~relatum~~ etiam ~~est~~ numeravit.
Quintus est Pandion qui regnavit annos Ao. Mun-
40. unde Athenæ dicuntur Pandioniæ. di 2513.
Bello propter fines contra Labdacum [illegible] regnavit ann.
Terea[m] in auxilium vocat cui filiam [Prognen] 40.
[dedit] infelici satis auspicio. Ovid. l. 6 Metam.
Luscinia vocatur avis Daulias, quia Te-
reus erat Dauliensis. Ad cujus tempora de
Triptolemo fabula refertur. Item de Icario,
qui cum vinum [illegible] morta-
libus dedisset et propagare vellet, à suis,
quasi venenum illis quoddam tradidisset,
interfectus est.
Sextus Erechteus Pandionis filius. Quod
Sicul. ait fuisse Ægyptium, qui Erechteus
donata magnâ frumenti copiâ Athe-
niensibus ab ipsis est Rex constitutus.
Habuit bellum cum Chalcidensibus
a Xuto Adjutus. Hic Xutus condidit
Tetrapolin, Œnoen, Marathona, Tetra-
chorym. etc. Habuit aliud bellum cum
Eleusiniis, de cujus eventu consulens
Oraculum, responsum accepit, ipsum victo-
[rem fore] si filiarum aliquam occidisset. Deinde
duæ aliæ se ultrò obtulerunt. Cic. pro
Sestio. de Finib. de Natura Deorum

ubi eas ad Deas relatas eê dicit.
Hisce Eleusiniis Eumolpus suppetias tulit
et Neptunus Eumolpi Pater: qui victus
est ab Erectheo. Erectheo suppetias tulit
Ion Xuti filius, qui magno in honore
habitus est. Sub hoc Athenienses di[c]
ti sunt Αθηναῖοι Laudatur hoc versu
Ovidii.
Justitiâ dubium validisne potentior armis.
Templum ejus dictum est Erechtéum. Tribus
quidam ex ipso dicitur Erectéis. Vixit
circa annum Mundi 2553. Regnavit
annos 50.

7timus Cecrops 2dus. Circa 2663 an=
num Mundi regnavit. Erectei filius.
Cujus fratres cum de regno dimicarent
à Xuto, quem arbitrum cæperant, Cecrops
2dus utpote major natu Rex judicatus
est, Xutus à fratribus Cecropis in e=
xilium pulsus est.

Regnavit annos 40.

8 Pandion 2dus Cecropis 2di filius. Vi=
xit circa Annum 2643. Regnum eje=
ctus à Metionidis posteris fratris Cecr.

concedit Megaram ad Pylam Regem, et
una cum filia Pylæ accepit regnum et
Megaris mortuus ac sepultus est. Pandi=
one ibi defuncto filii Metionidas cum
exercitu ejiciunt et regnum capit Ægeus.

Regnavit annos 25.

Ægeus 9 Rex. Hic cum esset ἄπαις,
metuens ne à fratribus ejiceretur ob orbita=
tem, consuluit Oraculum, et in reditu Træ=
zenem divertit, et cum Æthrâ concumbit
et jussit ut si filium pareret educaret. Re=
liquit monumenta sub saxo calceos et
gladium. Peperit deinde ~~Theseum qui~~ Ægeum
reversus Athenas Panathenæa instituit, ad
quæ certamina cum venisset Androgeus
Minois filius Cretensis, omnes vicit, Regnavit an
et conciliavit hinc sibi familiaritatem nos 48.
filiorum Pallantis, qui amor suspectus
Ægeo Androgeum per fraudem inter=
fecit: et hoc ideò ne Pallantidæ
cum Minoë conspirarent ac ipsum
regno extruderent.

Ao Mundi 2668.

Minos ægre ferens de Androgeo, cum
classe navigavit Athenas, et Jovem o-
ravit ut fame ac siccitate Athenien-
ses puniret. Athenienses his malis pres-
si Oraculum consulerunt, quod mo-
nuit, ut poenis Minoi quascunque
posceret, satisfacerent. Quærunt à
Minoë quam poenam vellet, respon
dit se petere, ut quidam ajunt, quo
tannis vel singulis septem ~~quibusvis~~ annis
vel nono quovis anno septem pueros
et septem puellas. Quos Minotauro
offerrent. Athenienses consenserunt.
Cum jam tertium tributum solvendum
esset Patres dolentes sorti debere
liberos impuberes exponi (sorte
enim eligebantur.) calumnias adver-
sus Ægeum sparserunt, ipsi esse fi-
lium spurium, et ipsum suo parem.

Theseus hoc audiens, dicit se sorte
electum esse et cum aliis Cretam navigat,
ubi historia accidit nota de Labyrintho.
Labyrinthus erat carcer ob meatuum
perplexitatem ita dictus. Taurus erat
Vir copiarum Minoës ductor inhuma-
nis moribus, et cum Androgei ludos
gymnicos celebrarent semper victor erat,
et pueros quasi præmium victoriæ
acceptos asperius tractavit. Tandem Theseus
petiit ut liceret sibi cum Androgeo congre-
di, à quo Androgeus victus est. Pater
ut sperat si re bene gesta rediret album
velum expanderet quod cum præ nimiâ
lætitiâ obliti essent, Pater se in mare
quod jam dicitur Ægeum præcipitavit.
Regina erat Theseus, circa annum 10716.
Redegit omnes Atticæ incolas in unam
urbem. Pauperes habuit promptos Opu-
lentos non item: Sed redegit hâc ratione.
Dixit hâc ratione fore regionem [illegible]
[illegible] sine Rege, quod ipsi magno

Hinc illud Thesei quod Ath: nō purum occiderit.

Regnavit annos 30.

pore exambiebant. Universos cives in tres classes distribuit in Patricios, in Agricolas, et in Opifices. Patriciis concessit, ut leges interpretarentur, sacra curarent, et Magistratus ex suo ordine darent. In Aquales Partes distribuit Patriciis dignitatem, Agricolis utilitatem, Opificibus multitudinem. Nummum cudi jussit, in quo bovem sculpi ~~jussit~~ curavit, fortasses ut suos ad agriculturam hortaretur. Hinc Proverbios in linguâ. Theseus primus munivit viam ad Democratiam.

Erasmus Adag.

(Brytanneum erat domus ampla ubi conveniebant Brytanes, penes quos omnis erat administratio. Erant Brytanes 50 Viri Nobiles, qui senatum ex suo compendio faciebant, et præerant istis quingentis. Quidam volunt Brytaneum dictum quasi πυρὸς ταμιεῖον, quod ibi perpetuus ignis asservaretur. Alii ἀπὸ τοῦ τὰ πυρὰ ταμιεῖον quod ibi frumentum servaretur. In Brytanneo enim publicus victus dabatur iis, qui bene de Republicâ meriti erant, nec saltem iis, sed et eorum liberis. ut Hippocrati. Solonis leges ibidem servabantur.)

Theseus bellum gessit cum Amazonibus in Atticam irrumpentibus, quas fudit, et Hippolyten Reginam eorum conjugem retinuit, ex qua Hippolytus natus est. Ao ætat. 50. cum Piritoo Spartam profectus est, et Helenam rapuit. Deinde cum eodem in Epirum ivit et cum Molossorum Regi filiam Piritous eripere vellet occisus est et Theseus captivus retentus ē. Interea Mnestheus, Potentes et totum populum concitat adversus Theseum quod non libertatem sed dominium libertatis viderent; Dixit præterea cur unum dominum adversam suspi-

605

suspicerent, cum multi ipsis essent genuini Reges. Interea Tyndaridæ bellum Athéniensibus inferunt, quos vicit Academus author Academiæ. Spartani pepercerunt Academiæ, cum totam Atticam vastarēt. Theseus interventu Herculis liberatus, Atticam reversus, in factiones incidit, conatus vi sedare, repressus est seditionibus. Popularis imperii osores et ἀληχεξίας amantes dicunt, si hujus rei insimulantur. Theseus, inquiunt, labes fuit prima mali. Hic Theseus Ath. exulare coactus est, cum tamen ipse ex agris Athenas populum vocasset, et urbe excidit eâ, in quâ non saltem inquilinus fuit sed et quam condidit. Deploratis rebus Theseus concessit in Scyrum ad Lycomedem, qui volens placere Mnestheo in rupem eum adduxit, quasi monstraturus ei sua prædia, et ipsum de rupe præcipitavit. Hujus Thesei umbram cum Athenienses in Marathonia vidissent, instar Herois ipsum coluerunt, et ossa ejus, à Cimone invēta, honorificè exceperunt, et sepulchrū ei statuerunt, quòd fuit asylum servis, et inferioris sortis hominibus. Virtutem incolumem odimus, sublatam ex oculis quærimus invidi Valer. Maximus. l. 5. c. 3.

Theseus in pugnâ anteriores capitis crines abradere solebat, ne quis eum apprehendere posset. Post eum hic mos abradendi crines servatus est, quam rasuram Thesein vocabant.

Mnestheus 11 Rex Erecthei Pronepos, is Ao. Mundi 2746. rei militaris peritia excelluisse, et aciem instruxisse primus dicitur. Interfuit bello Troiano, et se inclusit equo illo Dureo. Regnavit annis 23. A Troja reversus in Melo insula mortuus est.

6. 606

INSTYTUT BADAŃ

Duodecimus Demophoon Thesei filius,

Ao. Mundi 2769 Palladium quod à Diomede acceperat in Trojano bello secum abduxit; fuit centumvirale, et constitit 50. Atheniensibus et 50 Argivis Judicibus. Hi Judices Ephetæ dicti sunt. Postea rejectis Argivis, Athenienses 51 lecti sunt. Solo Areopagitis conjunxit, et actum est sic de cædibus involuntariis. Demophoon, à Phyllide regina Thraciæ hospitio exceptus, cum veniam petiisset Athenas reversus est, pollicitus, se reversurum cum res suas ordinasset: Cum moraretur impatientia amoris laqueo vitam finivit[F] et in amygdalæ arborem sine foliis versa est. Cum Demophoon rediret, truncum amplexus folia nascebant. Ab hac Phyllide Phylla dicta esse volunt.

Regnavit annos 33.

[F] Phyllis.

XIII Oxyntes Ao M. 2802. Regnavit annos 12.

XIV. Aphidas. Occiditur à fratre. Ao M. 2814
Regnavit unum tantummodo annum.

XV. Thymethes, Melantho cessit regnum cum Xantho Ao Mundi 2815 qui regno, præmio pugnæ proposito, pugnam subierat. Regn. annos octo.

XVI Melanthus surrogatus in locum Thym.; 2823 exilio tandem pulsus est à regno suo Ao Mundi (Rex Messeniorum) et venit in Atticam, ubi civitate donatus est, et tandem regno potitus est. Regn. annos 37.

XVII Codrus. et ultimus. Historiam de Codro narrat Justinus l. 2. hoc pacto. p. m. 22 V.

Erant inter Athenienses et Dorienses simultatum veteres offensæ, quas vindicaturi bello Dorienses de eventu prælii oracula consuluerunt. Responsum superiores fore, ni Regem Atheniensium occidissent. Cum ventum esset in bellum, militibus ante omnia custodia Regis præcipitur. Atheniensibus eo tempore Rex Codrus erat, qui et responso Dei, et præceptis hostium cognitis, permutato Regis habitu, pannosus, sarmenta collo gerens, ca-

Ao M. 2860.

b. 2.

INSTYTUT BADAN

stra hostium ingreditur, ibi in turba obsistentium à milite, quem falce astu convulneraverat interficitur. Cognito Regis corpore Dorienses sine praelio discedunt. Atque ita Athenienses virtute Ducis pro salute patriae morti se offerentis bello liberantur. Post Codrum nemo Athenis regnavit, quod memoriae nominis eius tributum est. Codrus à Doriensibus pressus, etiam ut Dorienses diffidentiâ humani auxilii ad Apollinis Delphici oraculum confugit, perque legatos sciscitatus est, quonam modo illud tam grave bellum discuti posset. Respondit Deus ita finem ei fore, si ipse hostili manu occidi-

p. m. 497. isset. Valer. Max. l. 5. c. 6. Quidam Scriptores variant in hoc bello. Alii dicunt bellum hoc Codro fuisse cum Lacedaemoniis, ut

p. m. 2. V. S. Paterculus l. c. 2. Cum Lacedaemonii gravi bello Atticos premerent etc. Quidam volunt cum Peloponnesiis ut Pausanias et Orosius l. 1. c. 18. Rursus alii cum Doriensibus ut

Herodot. l. 1. et Iustinus l. 2. c. 6. supr. d. Fuit hic Codrus Melanthi filius. et quis eum non miretur, qui iis artibus mortem quaesierit, quibus ab ignavis vita quaeri solet. Paterc. l. 1. c. 2. Cum inter Dorienses et Athenienses bellum esset, Cotym regem Thraciae accitum in auxilium suum Athenienses exercitui praefecerunt, et ut illum sibi amantiorem, fideliorem[que] redderent, eum civitate donarunt. quod cum ipsi nunciaretur, ut ostenderet Thraces Atheniensibus nihilo dignitate inferiores esse, respondit; Et ego Athenienses cives facio Thracenses. Quod alii de Codro hoc dicunt et volunt apud Valer. Max. legi pro Cotys Codrus, sed quomodo potuit Codrus donari civitate cum esset Rex eorum, aut quomodo potuit esse Rex Thracum et Atheniensium? Verior itaque lectio est de Coty. Regnavit annos 21. Mortuus est nobili morte pro Patria ut supra dictum est.

607

INSTYTUT BADAN

Post Codrum perpetuos habuerant principes Athenienses deinde effoeminati et molles deliciis facti degeneraverunt.

Ἄρχοντες annui erant novem, qui regnabant unum annum, quorum primus ἄρχων, Secundus Rex, 3. Polemarchus. reliqui sex Θεσμοθέται vocabantur. Archon ille vocabatur etiam ἐπώνυμος, propterea quod annum in fastis publicis suo nomine signaret, ὡς ἀπ' αὐτοῦ ὁ χρόνος ἀριθμεῖται. Græci numerabant ab Olympiadibus, Athenienses plerumque ab anno quo sic vel ille Archon fuit. τοῦ ἄρχοντος, ἐπὶ ἄρχοντος. Argivi numerabant per Junonis sacerdotes. Spartani per Ephoros: Romani per consules. Archon sic dicitur τῶν ἐννέα ἀρχόντων ἄριστος. Quemadmodum Homerus κατ' ἐξοχὴν dicitur ποιητὴς, et τὸ μέλαν atramentum quo scribimus, sic etiam ἄρχων. Hi legebantur primo ex nobilissimis familiis, deinde ex populo universo legebantur, decernente id Aristide, qui dicebatur Justus. Ἀνάκρισις ἀρχόντων erat hæc. Num ex utroque Parente Atheniensi essent nati, ex quibus populis oriundi, num bene Parentes tractassent, num pro Patria bella gesserint, num censum habeant. Interrogabat Senatus. Ἄρχοντες jurabant se leges servaturos, se munera non accepturos, aut si accepissent, auream persoluturos statuam. Myrto coronabantur, et si quis percussisset ita coronatum infamiæ notam incurrit.

Ἄρχων Curam gerebat Orphanorum, Officium eis tutores addebat, eorum ædes elocabat, ne desertæ interciderent, curabat mulieres prægnantes post mariti mortem, et liberos eorum, quorum Parentes bello ceciderant, et sumptus ex publico eis providebat. Curam gerebat earum virginum, quæ ἐπίκληροι dicebantur, cogebat.

genere proximos, ut aut elocaret virgines,
aut duceret. Solon statuit legem ut
si Archontes deprehenderentur ebrii, capi-
te plecteretur. Rex: præerat mysteriis
sacris, sacrificiis (qui potius erat Regulus)
patria sacra administravit et Festis præ-
fuit. Polemarchi officium erat, ut
ordinaret certamen funebre eorum qui
bello ceciderant. Hic celebrabantur
actiones inquilinorum, sospitum, et
eorum, qui eodem cum civibus jure u-
tuntur. Hi novem Archontes cum jus di- singuli.
cerent, cum seorsim Magistratum gererent
Solon eos simul congregavit, et simul
sententiam dicere jubebantur. Deposito
Magistratu annuo, et ratione muneris
sui redditâ, secesserunt in Senatum A-
reopagiticum. Hi Archontes diu continu-
atâ serie regnarunt, donec in
24 3. Demetrii Poliorcetæ sacerdotes con[...]

fuerent. Deinde inclinata fortunâ De-
metrii ad Archontas redierunt. Qui ut infra di
etiam post Christum natum fuerunt. Pri- cetur.
mus fuit Creon circa Olympiadem
24 annum 3. Circa hanc Olympiadem
vixit Tyrteus Ludimagister Atheniensi-
um, qui dux Lacedæmoniorum juxta O-
raculi responsum factus est. Vid. Just. de l. 3. c. 5.
ipsius carminibus, quibus accensi, à Messe- Paus. l. 4.
niis Lacedæmonii victoriam reportarunt.
Tyrteusq. mares animos in Martia bella
Versibus exacuit. Horat. de Art.
Editi sunt Versus Tyrtæi cum sententiis The-
ognidis et Stobæus et Lycurg. menti Plutarch.
onem facit integrum. Leonidas interro- in Lycurg.
gatus quid de Tyrtæi versibus senti-
ret, respondit valde utiles esse ad
juvenum animos, pulchriores efficiendos.
Lacedæmonii in bellum ituri congre-
gabantur ad tentorium Regis, audituri
Poëmata prius Tyrtæi.

Athenæus, dicit, in quâlibet coenâ de Pæanibus moris fuisse, ut quisque versus Tyrtæi recitaret, et Judex Imperator constitutus est, qui carnem pro præmio dabat ei, qui alios cantu superasset.

Olympiad. 39. ann. 1. Draco fuit Archon. Is leges tulit Athenienfibus, jam provectæ ætatis. Ejus leges fuerunt nimis duræ, adeoq. sanguine non atramento dicebantur scriptæ. Gellius eum laudat l. 11. Ille furem cujuscunque furti capite plecti jussit. Ejus leges quia erant acerbæ, abrogatæ sunt nonpalam sed tacitò. Qui erant damnati otii capite plecti voluit. Qui olus vel poma surripuerant non aliter ac sacrilegos tractavit. Interrogatus cur plerasque noxas capitali supplicio puniret, respondit: se putare exigua mortem mereri, ad magna se majorem

Al. Putares. Solone.

non habere. Verè itaque Draco fuit. Nihil memorabile fuit in eius legibus nisi ipsa acerbitas et asperitas legum. Leges Draconis dicebantur θεσμοί, [illegible] vocat publicarum legum antiquissimas leges Draconis. Porphyr. l. 4 memorat legem Draconis de cultu Deorum et Heroum. θεοὺς τιμᾶν, Deos et Heroas indigenas pro cujusque viribus honorare et quotannis molam salsam solvere. Draco Legislator cum in Eginam proficisceretur faustis acclamationibus ob leges latas exceptus, petasis, tunicis, floribus, quas in ipsum conjecerat [illegible] suffocatus est. Officium inofficiosum. moris id erat [illegible]

Olympiadis 45. 1. Ἄρχων fuit Megacles. Post factum illud cum Cylone Megaclei dicti sunt scelerati ἐναγεῖς et Κυλώνειοι deinde perpetuas seditiones adversus Megacleensem familiam

INSTYTUT BADAŃ

movérunt, donec Solon rem ad trecento
rum judiciū detulit, quibus Mega
cleenses scelerati sunt damnati, et re
liqui solum vertere cogebantur.
Epimenides Cretensis Philosophus vel
ut Paulus Apostolus Cretensis Prophe
ta accitus est Athenas et urbem lu
stravit pestilentiâ laborantem propter
illud scelus cum Scilonio. Cum talem
tum urbis lustratæ præmium Atheni
enses dare voluissent, recusavit, et
amicitiam inter suos et Athenienses
pactus est. Hic Epimenides creditur
57 integros annos dormivisse. Alii ali
ter. Dum isti motus Athenis vigent
amiserunt Athenienses Misseam et Sala
mina, ingruentibus Megarensibus. Hoc
Solon indignè tulit et dixit de recupe
randâ Salamine. Sed cum Athe
nienses tædio recuperandæ Sala
minis fatiscerent, ut poenam con
stituerent ei, qui de recuperandâ
Salamine diceret; Solon ~~itaque~~ simu
lavit insaniam et prosilit in forum;
versus exhortatorios dicens de recupe
randâ Salamine. Solon huic bello
præficitur ad Polyadem natus. Capit
adolescentulos quosdam muliebri ve
ste indutos et pugionibus clandesti
nis; quibus adortus Megarenses
Salamina recuperavit. Quidam volunt
hoc de Pisistrato intelligi, causa dis
sensionis Authorum est quod Pisistra
tus simul cum Solone ad id bellum
iverit. Solon restituit ἰσοπολιτείαν, et
σεισαχθείαν æris alieni remissionem, et
quod ipse instituebat exemplo suo pro
babat.

Dividitur ab Aristotele in 4 Classes.
I Classis erat πεντακοσιομέδιμνοι;
II Erant Equites qui equum alerent.
III Erant Zeugitae. IV. Thetae. Tres priores ordines poterant consequi honores.
IV. Erat Mercenariorum. Aristotel. Pol. Plutarch. Pollux l. 8.

Leges Solonis erant scriptae partim in axi-[F] partim in Cyrbibus. Axes erant tabulae ligneae quadratae et continebant privatas leges, circumagebantur fibula quadam ut axes curruum. Cyrbes erant triangulares, e lapide et continebant sacrificia et leges publicas. Plutarch. Solone: qui dicit suo tempore adhuc superstites fuisse reliquias axium ligneorum.

Leges Solonis scriptae sunt βουστροφηδόν more boum in sulcis se vertentium. et Pausanias dicit in morem Diauli, quod erat cum in certamine Olympico currerent ubi non subsistebant sed revertebantur

ita.

Λέξεις βοῦ στροφηδὸν
153 ειδης

Per 100 Annos voluit Solon leges suas servari: et Thesmothetae jurarunt se aeternum istas leges servaturos. Cum vero alii culparent alii laudarent eius leges, ut aeternitatem et authoritatem suis legibus conciliaret, rogavit, liceret sibi abesse per 10 annos, quod ubi impetrasset, conscenso navigio abiit in Aegyptum, deinde in Cyprum, postea in Lydiam ad Croesum; Interea temporis dum abest Solon, recrudescebant seditiones Diacreorum. etc.
Diacreis erat praefectus Pisistratus. Excogitavit deinde stratagema quoddam, quo sibi Tyrannidem vendicavit. Justinus. Diod. l. 2. c. 8 Sicul. l. 13. c. 95. Polyenus l. 1. Hac in re adjuvabat eum eloquentia qua valebat. Valer. Maxim. l. 8. c. 9. Astutiam ejus memorat Justinus ut dictum supra. c. 8. l. 2.

Victis per dolum Megarensibus, Pisistratus
quasi sibi non patriæ vicisset, tyrannidem
per fraudem occupat: quippe voluntariis
verberibus domi affectus, laceratoque corpore
in publicum progreditur: advocata concione, vul-
nera populo ostendit: de crudelitate principum
à quibus hæc se passum simulabat queritur:
adduntur vocibus lacrymæ, et invidiosa O-
ratione multitudo credula accenditur: amore ple-
bis invisum se senatui affirmat, obtinet ad cu-
stodiam corporis sui satellitum auxilium; per
quos occupata tyrannide, per annos 33 regna-
vit. Humanitatem et eloquentiam ejus Val.
Maximus l. 8. c. 9 tradit his verbis. Pisistratus
dicendo tantum valuisse traditur, ut ei Athe-
a nienses Regium imperium oratione capti per-
5 mitterent: cum præsertim, ex contraria parte a-
mantissimus patriæ Solon niteretur. Sed Solo-
nis salubriores erant conciones; Pisistrati diser-
tiores: quo evenit ut aliogui prudentissima ci-
vitas libertati servitutem præferret. Tandem
igitur Pisistrati valuit eloquentia, sed nulla
Solonis sapientia, nulla vis, nulla eloquentia
resistere potuerit.

INSTYTUT BADAŃ

In hisce seditionibus Solon Athenas
regressus est, potuit autem nihil publicè
agere propter senectutem. Blandè tamen conaba-
tur Pisistratum ad meliorem mentem redu-
cere. Cum nihil perficeret, publicè eum in-
crepavit, dicens: non rectè imitaris Ulysse[m]
Homeri, nam quod ille fecerat (nempe vul-
nera sibi ipsi infligendo) fecit ad decipi-
endos hostes, tu vero ad decipiendos cives.
Deinde lorica et clypeo armatus ad con-
cionem vocat populum, et hortatur ad
libertatem tuendam. Cum v. nihil ageret,
depositis armis ante curiam hac præcla-
ra voce exclamavit. O Patria juvi te
verbo et opere! Pisistratus deinde expro-
bavit ipsis Atheniensibus servitutem. Solon
iterum urbe cessit, sed invitatus iterum
à Pisistrato, redijt. Hoc tempore Thespis
egit tra[illegible]dias, quem prohibuit Solon,

61) C.

dicens: hos mores quos ille exhiberet
in Scenâ, deinde in contractibus et
50 1 vitâ communi serpere ac florere. ~~Vixit~~
etiam circa haec tempora Olymp. 50. annum 1. Onomacritus Tragoedus, ~~vixit~~
et dicitur, carmina, quae Orpheo adscribuntur, Onomacriti esse. Vixit tunc
etiam Perillus, qui Phalaridi taurum
illum aeneum Agrigentinorum Tyranno
~~docuit~~ fabricavit. Sed redeamus ad
Pisistrati facundiam, quam unico Ciceronis
dicto l. 3. de Oratore confirmabimus.
(Quis doctior iisdem temporibus, aut cujus eloquentia literis instructior fuisse traditur, quam
Pisistrati, qui primus Homeri libros, confusos
antea, sic disposuisse dicitur, ut nunc habemus.
non fuit quidem civibus utilis, sed ita eloquentiâ floruit, ut literis doctrinaque praestaret.)
Tyrannidem hanc Pisistratus non diu obtinuit, quod Megacles et Lycurgus contentientes judicabant eum ejici debere. Verum iisdem mox dissidentibus, Megacles
promisit Pisistrato tyrannidem, si uxorem duceret filiam ejus. Accepit conditionem Pisistratus, et pro Minervâ ipsam duxit, ut Valer.
Maximus. l. 1. c. 2. Herodot. l. 1. Atheniensès reducite Pisistratum, quoniam ipsa
Minerva ipsum reduxit in arcem suam.
Locus Valerii Maximi est. Pisistratus in recuperandâ tyrannide, quam amiserat, simulatione reducentis se in arcem Minervae est usus.
cum per ostentationem ignotae mulieris, quae
Phya vocabatur, (quam alii Ero volunt legi
Phya ~~tamen~~ etiam dicitur Polyaeno lib. 1.)
formatae ad habitum Deae Athenienses
deciperet. Vide haec omnia quae prius memini in notis Rusii ad hunc locum. ubi ille
Megacles ~~Megades~~ dicitur.
(Receptâ tyrannide Megaclis filiam duxit uxorem, sed quia Alcmaeonidae, erant
impiati et piaculares, ex quibus erat Mega

c.z.

cles, noluit liberos ex eâ tollere, sed
congressus est cum eâ more illegitimo. Quod
cum nova nupta ægrè ferret, conquesta est
rem Matri, Mater Megacli. Megacles
rursus cogitavit de ejiciendo Pisistrato,
quod cum subolfecisset Pisistratus, spontaneo
exilio se in Eritsream Euboeæ contulit,
ubi 11 anno exilii sui, Maratsona cum
filiis occupat, atque Atsenienses prandio
et deliciis insiantes invenit, sed mirâ
bumanitate est sic usus, et donavit pa-
cem, captis obsidibus filiis Atseniensiu
aliquot, atque ita rursus potitus est Athe-
nis, et stabilivit Tyrannidem, Sed non diu
tenuit, quia paulo post mortuus est. Valer
Maxim. p. 66. De otio ne Athenienses
otiarentur loquitur. Eâ enim erat pru-
dentiâ, ut nibil supra, facilè cogitabat, sile-
nitar ac placidè cum illis egisset ipsos torpori
ac otio se dedituros, quod ut caveret, humani-
le, ut illis videbatur, ipsos tractavit.

Diversæ sententiæ circa Tyrannum alii 50 l ita alii 52 3. ita alii 53. 2. sic. alii 54. 4. sic alii 55. 1 sic

Satis laudabiliter exegit suam Tyrannidem,
ut non pro Tyranno, sed pro Rege sit saben-
dus, et Solonis leges strictè observavit, ut
ipse testatur Epistola ad Solonem. Cædis ac-
cusatus venit Areopagum, jam Tyrannide
potitus. De ipsius moribus vid. Plutarch.
et Valer. Maxim. Exempla benignitatis l. 5. c. 1. 2 et 4
sabet Ælianus l. 9. c. 25. Si quem pauperem vid. infra.
honesto vultu videret oberrantem dixit: Si c. 4. col. 6.
boves non sunt quibus terram ares, pete à me,
si semina non sunt, pete à me, verebatur enim,
si otiarentur hæ hominum quisquiliæ, ut
alias proclives ultro sua sponte sunt ad
turbas, ne insidias et seditiones moverent.
Primus Bibliothecam ad publicè legendũ
instituit. Res literaria qualis tunc fuerit
prodit Cic. in Brut. c. 7. et c. 10. Oratoriæ
et Poëtices studium tunc cultum fuit. Poëticæ
autsores Tyrtæus, Onomacritus, Solon Tes-
pis. Solonis versus elegantissimos fuisse
τῶ πάνυ Κλειστῶν Plutarch. inquit.

61r c. 3.

INSTYTUT BADAN

Plato. Solon, unus ex septem sapientibus, in coeteris sapientissimus, in versibus generosus. Habuit cognomen Sophistae primus. Pisistratidae Rempubl. à Parente accipiunt, et de administrandâ Republicâ consilia ineunt, inter omnes illos duo fuerunt celeberrimi, Hipparchus et Hippias, Hipparchum vocat Justinus Dioclem l. 2. c. 9. Praeclarè gessit rempublicam, et Ῥαψῳδίας Homeri in Panathenaeis recitari jussit. Anacreontem in civitatem duxit, Simonidem amavit, et cives ad virtutem assuefacere voluit. Aedificavit Hermas, statuas Mercuriales, et sapientiae monita inscribi jussit. Μνῆμα τοῦ Ἱππάρχου μὴ ἐξαπάτα τοὺς φίλους. Monumentum Hipparchi non decipere amicos, atque ita porro. Amavit Juvenem egregiâ formâ Harmodium, quem cum in stuprum compellere non

4
5

posset, sororem ejus in Panathenaeis accersi jubet, et ut Justinus dicit, stupratam, quasi indignam à se abire jussit. Harmodius v. et Aristogiton conjurarunt in Hipparchi mortem, et quoniam absque suspicione in Panathenaeis licebat esse inarmis, ibi ipsum interfecerunt. Harmodius statim à satellitibus trucidatus est. Aristogiton vero captus, qui malè multatus, cum juberetur confiteri conscios istius caedis per tormenta, omnes amicos Hippiae nominavit, quibus interfectis, quaerenti Tyranno, an adhuc aliqui conscii essent; neminem ait superesse, quem amplius mori gestiat, quam ipsum Tyrannum: quâ voce ejusdem se Tyranni victorem post vindictam pudicitiae ostendit. Justinus Harmodium hac fecisse ait, qui erat frater virginis stupratae, sed minus rectè. Aristogiton erat, qui captivus remansit Harmodio trucidato.

ut contumeliâ ipsum afficeret

Justin. l. 2 c. 9.

616 c. 4.

Post mortem [ipsorum] Harmodij et Aristogiton
~~nis~~ multis sunt ab Atheniensibus affecti
honoribus.

Diximus supra de humanitate Pisistrati,
quam pluribus exaggerat ~~Plutarch.~~ apoph. Max. l. 5. c. 1.
hoc modo. Non tam robusti generis humani-
tas, sed et ipsa tamen memoria prosequenda
Pisistrati, Atheniensium Tyranni narrabitur.
Qui, cum Adolescens quidam amore filiae eius
virginis accensus, in publico obviam sibi
factam osculatus est: hortante uxore, ut
ab eo capitale supplicium sumeret, respondit:
Si eos, qui nos amant, interficimus; quid
his faciemus quibus odio sumus? Minime
digna vox, cui adjiciatur, eam ex Tyranni
ore manasse. Vide ibi etiam de Thrasippo
qui convitiis ipsum adortus est inter epulas
ille nihilominus tamen eum coepit humanis
invitare etc. Haec pertinent ad superiora ubi
de benignitate eius diximus. c. 3. col. 2.

In Conviviis Scholia carmina recitata sunt
in honorem Harmodij et Aristogitonis. Athe-
nienses decreto publico caverant, ne quis-
quam nomina illorum Servis inderet, reli-
gionem et nefas esse putantes, ~~ea~~ nomi-
na libertati devota, servili contagio pollui.
Statuae aereae positae iis sunt Val. M. l. 2. c. 11.
Antiphon Rhetor Graecus interrogatus
quodnam esset aes optimum? Cum aliorum
diversae essent sententiae, ille respondit
illud aes optimum esse, quod Harmodio
et Aristogitoni constitutum erat, propter
quod dictum male mulctatus est. Hae
Statuae ad tempora Luciani adhuc
erant superstites, qui post Christum
natum vixit. Illorum liberis in Pry-
taneo victus publicus dabatur, et
immunitates tributorum ipsis concessae.
Sublato Hipparcho per quadrienn. ty-
rannidem Aths. pertulerunt. Nam
Hippias aegre ferens mortem Hipparchi

l. 2. c. 11.

5. 33.

INSTYTUT BADAN

cum ante se comem præbuisset, tyranni=
dem exercuit, timens sibi, multos inter
fecit, et externis præsidiis se munivit.
Aristogitoni erat amica, nomine Leæna
quæ tormentis eò redigebatur ut conscios
cædis nominaret; sed illa inter medios
cruciatus linguam sibi demordit, ne con
fiteretur. Quam ob rem Athen. statuam
æream ei posuerunt, sed non hominis spe=
carentis linguæ, verum leænæ; animalis ferocitate,
vim foeminæ; linguæ absentiâ, taciturnitatem indicarunt. Plutarch. de garrulitate. Hippias triennium Tyranni=
66 4 dem tenuit, 4to ejectus est, atque
4 5. ita liberati sunt Tyrannide quâ pressi sunt 60 annos Athenienses. Olymp.
66. anno 4. Hippias ad Regem Persarum abiit, cui se ducem præbuit,
cum adversus Athenienses bellum gereret.

Clisthenes, qui Hippiæ successit, ejecit
omnes Pisistratidas, et Rempubl. ad priorem formam redegit. Ex 4 tribubus
10 fecit, inquilinis etiam in tribus adscitis. Senatum 400 virûm 100 viris
auxit, ut essent jam 500. Athenæ cum
magnæ fuissent antea, ejectis Tyrannis
majores fuêre. Inter Clisthenem et Isagoram
qui ejecerant Hippiam, ortæ sunt simulationes et contentiones de principatu. Hippias ejectus omni conatu id agebat, ut
Darius potiretur Athenis. Artaphernes 70 1. 69
Dux suadebat Atheniens. ut si salvi
esse vellent, Hippiam reciperent, quod
illi noluerunt; sed maluerunt esse aperti
hostes Persarum. Interea circiter Olymp.
70 an. 1. vel 69. Aristagoras deficiens
à Dario venit Athenas, qui decreverunt
aliquot naves mittendas ei auxilio; Aristagoras naves accipit, et Sardes expu- 800 10000

618

grat. Quod cum Darius audivisset de victoriâ Atheniensium, et Sardibus incensis, arcum et sagittam poposcit, et in coelum excussit, dicens: O Jupiter! contingat mihi ulcisci Athenienses. Famulum etiam in coenâ ter dicere jussit; Here, memento Atheniensium. Deinde à Hippia instigatus 600000 contra Atheniensium 10000 pugnarunt sed Persis fusis, egregiam, et decantatam jam in triviis Marathoniam, victoriam reportarunt duce Miltiade. Themistoclis, Cynagiri, virtutem apud Justinum potes legere, itidem Callimachi.

(In eo praelio tanta virtus singulorum fuit, ut cujus laus prima esset, difficile judicium videretur. Inter caeteros tamen Themistoclis Adolescentis gloria enituit, in quo jam tunc indoles futurae imperatoriae dignitatis. Cynagiri quoque militis Atheniensis gloria, magnis scriptorum laudibus est celebrata: qui post praelii innumeras caedes, cum fugientes hostes ad naves egisset, onustam [illegible] dexterâ manu tenuit, nec prius dimisit, quam [illegible]

Haec pugna dicitur Ciceroni campus Rhetorum, quod Rhetores eam declamandam discipulis suis darent. In hoc campo ναὸς εὐκλείας aedificatum est (templum gloriae.) Plutarch. de gloriâ Athen. scribit, suâ aetate, Athenienses festo die hanc pugnam solemniter celebrasse. Qui honos habitus sit Miltiadi vid. Corn. Nep.

mitteret: tum quoque amputatâ dextrâ, navem sinistrâ comprehendit; quam et ipsam cum amisisset, ad postremum morsu navem detinuit. Tantam in eo virtutem fuisse, ut non tot caedibus fatigatus, non duabus manibus amissis victus, truncus ad postremum, veluti et rabida fera, dentibus dimicaverit. 200000 Persae eo praelio sive naufragio amisere.)

Diximus supra de honore Miltiadis de quo leg. Cornel. Nepot. vita Miltiad. c. 6. h. m. Huic Miltiadi, qui Athenas totamque Graeciam liberavit, talis honos tributus est in portica, quae Poecile vocatur, cum pugna depingeretur Marathonia, ut in decem Praetorum numero prima ejus imago poneretur, isque hortaretur milites, praeliumque committeret.

INSTYTUT BADAN

Cæsi in prælio Marathonio, singulari sepulchro sunt humati, propter summam illorum virtutem. In ista pugnâ fortitudinis laudem retulit Aeschylus Athen. Tragicus Poëta. Vixit etiam circa tempora (Aeschyli) haec, ut tradit Gell. Paus. l. 1. Athen. l. 8. p. 347. F Olymp. 73. ann. 3. vel ut Potav. Olymp. 72 ann. 2. Sophocles Tragicus Poëta nascitur, didicit Tragoediam ab Aeschylo, dux belli ab Athen. delectus, et Periclis in prætura socius fuit. Apis nominatus est propter dulcedinem sermonis. Sententiam de Deo vid. Theodoret. Serm. 7.

Εἷς ταῖς ἀληθείαισιν, εἷς ἐστὶν ὁ θεός,
Ὃς οὐρανόν τ' ἔτευξε καὶ γαῖαν μακράν,
Πόντου τε χαροπὸν οἶδμα, κἀνέμων βίας,
Θνητοὶ δὲ ~~π~~ολυκαρδίᾳ πλανώμενοι,
Ἱδρυσάμεσθα πημάτων παραψυχὴν
Θεῶν ἀγάλματ' ἐκ λίθων, ἢ χαλκέων
ἢ χρυσοτεύκτων, ἢ ἐλεφαντίνων τύπους,
Θυσίας τε τούτοις καὶ καλὰς πανηγύρεις
Στέφοντες, οὕτως εὐσεβεῖν νομίζομεν.

Unus profecto solus est unus Deus;
Terram qui fecit et polorum vertices,
Pontique fluctus, et sonora flumina.
Sed nos sopore corde mortales vagi,
Statuimus hoc solatium mentis leve,
Simulachra Divûm ex ære, nitido aut marmore
Elephantinove ex ebore, auro aut fulgido.
Queis sacra, coetusque et coronas affatim
Dantes, putamus sic pium persolvere.

De Aeschylo quem supra laudavimus ita dicit Athenaeus. l. 8. p. 347. Ἐγὼ [illegible] τὰ τοῦ λαμπροῦ καὶ καλοῦ Αἰσχύλου, ὃς τὰς αὑτοῦ Τραγῳδίας τεμάχη εἶναι ἔλεγε τῶν Ὁμήρου μεγάλων δείπνων. Φιλόσοφος δὲ ἦν τῶν πάνυ ὁ Αἰσχύλος, ὃς καὶ ἀδίκως ποτὲ ἡττηθείς, ἔφη, Θεόφραστος, Χρόνῳ τὰς Τραγῳδίας ἀνατιθέναι, εἰδὼς ὅτι κομιεῖται τὴν προσήκουσαν τιμήν. Nos semper animo volvimus illustris et elegantis Aeschyli dictum qui suas Tragoedias frustra esse

620

dicebat coenarum Hymeri splendidarum. Eximius sanè Philosophus Aeschylus fuit, qui in agendis fabulis aliquando injustis suffragiis ab adversario superatus, tempori se suas Tragoedias consecrare dixit non ignarum olim merito honore adopturas.

Secunda pugna ad Salaminem fuit du
75 2 ce Themistocle. Olymp. 75. ann. 2. Mardonius relictus dux exercitus Persarum invitavit ad societatem Athenienses. Cui Athenienses responderunt: Quamdiu Sol cursum suum servaret, nunquam se pacem inituros cum Persis. Herod. l. 8. Justin. l. 2. Mardonio itaque irato, et Atticam populante exercitu Athenienses cum liberis ad Salaminem se conferunt. Mardonius omnia vastat, et sacras aedes quae ex primâ ruinâ superfuerant penitus delevit. Mardonius cum se deinde in Boeotiam ad Plateas recepisset, Athenienses eodem se contulerunt duce Aristide, et Pausania Lacedemoniorum Duce, ubi collatis signis tertiam victoriam obtinuerunt. Mardonius occumbit, quamvis Justinus dicat eum profugum factum fuisse.

Eodem die Athenienses aliam ~~victoriam~~ victoriam in Asia obtinuerunt duce Xantippo Atheniensium, et Leotychide ~~Leotychide~~ Lacedaemoniorum. Justin. l. 2. de famâ c. 14. veloci illâ refert hoc modo: Eodem forte die, quo Mardonii copiae deletae sunt, etiam navali praelio in Asiâ, sub monte Mycale, adversus Persas dimicatum est. Ibi ante congressionem, cum classes ex adverso starent, fama ad utrumque exercitum venit vicisse Graecos et Mardonii copias occidione occidisse. Tantam famae velocitatem fuisse, ut cum matutino tempore praelium in Boeotiâ commissum sit, meridianis horis in Asiam, per tot maria, et tantum spatii tam brevi horarum momento de victoriâ nunciatum sit.

621 D.

Qui pro Patriâ strenuè occubuerant
publicis sonoribus et ceremoniis sepeli-
ebantur. Felix status post hæc bella
fuit Athenienf. ut Diod. Sic. ait l.
13. Non tamen quod Justin. scribit de
luxu, quæ etiam invasit Græcos, est refe-
rendum c. 14. l. 2. Nam postquam vici-
ssent Athenienses, et Mardonius victus,
(ut Justinus quidem vult) profugisset
quanquam in prælio strenuè rem gerens
occubuerit, castra referta regalis opulentiæ
capta. Unde primum Græcos, divisa in-
ter se auro Persico, luxuria cepit.
Ol. 75. anno 3. Athenienses post victoriam
ad Plateas partam, à Trecene et Sala-
mine se conferunt Athenas, atque id egerunt
runt ut muri instaurarentur, quod La-
cedæmonii prohibere voluerunt. Aemil.
Prob. Themist. vitâ hâc ratione. ch.

Postquam Lacedæmonii audierunt muros
strui legatos Athenas miserunt, qui id fieri
vetarent. His præsentibus desierunt, ac fede
eâ re legatos ad eos missuras dixerunt.
Hanc legationem suscepit Themistocles, et solus
primo profectus est. Reliqui legati, ut
tum exirent, cum satis altitudo muri
exstructa videretur, præcepit: interim o-
mnes servi atque liberi opus facerent, neque
ulli loco parcerent, sive sacer esset sive profa-
nus, sive privatus, sive publicus: et undi-
que, quod ad muniendum idoneum putarent,
congererent. Quo factum est, ut Athenien-
sium muri ex sacellis sepulcrisq. constarent.
Themistocles a. ut Lacedæmonem venit,
adire ad Magistratus noluit et dedit ope-
ram ut quàm longissimè tempus duceret,
causam interponens se collegas exspectare.
Cum Lacedæmonii de mora quererentur et
opus nihilominus fieri, legati reliqui
venerunt, cum quibus deinde Legati Laced. 622
sunt missi Athenas, quos obsides retinuerunt
donec Themistocles rediret. opus a. erat perfectum.

Athenienses imperium maris et totius Græ-
ciæ hoc modo obtinuerunt. Ad liberan-
das urbes quas Persæ ceperant ab Athe-
niensibus missi sunt Pausanias Lace-
dæmoniorum, Aristides Atheniensium
Dux. Pausanias socios asperè et cum
stomacho semper alloquebatur, et gregari-
os milites plagis excipiebat, et ferreâ
anchorâ per totum diem ipsos perstare
l. urgebat cogebat. Aristides contra blandè ipsos
appellabat et Cimonem eò perducebat
ut idem faceret, hinc Chii Lesbii et a-
lii Aristidem rogarunt, ut Spartanos
65 desciscentes ad Athenienses adscisce-
ret. Quod factum est, atque ita Ari-
stides, non armis, non vi, non classe
non equitatu sed benevolentiâ et
civilitate Athenienses imperatores
maris et totius Græciæ fecit. Quod
imperium per 65 annos tenuerunt.
27600 Cornelius Nepos c. 1. in Vita [illegible]

Aristides quoque tributum sociis civita-
tibus imposuit tantâ æquitate, ut socii
hoc valdè laudarent, et felicitatem Græ-
ciæ nominarent. ad ædificandas urbes
et classes hoc exegit, Fuerunt 460
talenta, quod in nostra monetâ 27600.
aurei. Olymp. 75. ann. 2. ostracismo
ejicitur Themistocles, ob eundem timo-
rem, quo damnatus erat Miltiades.
De abstinentiâ Aristid. Cornel. Nep.
et Plutarch. dicit eum pauperem præ-
fectum, pauperiorem rediisse. Quâ Aristi-
des fuerit abstinentia, nullum est certius indi-
cium, quam quod, cum tantis rebus præfuisset,
in tantâ paupertate decessit, ut qui efferretur
vix reliquerit. Quo factum est, ut filiæ ejus pu-
blicè alerentur, et de communi ærario dotibus
collocarentur. Decessit autem ferè post annum
quartum, quam Themistocles Athenis erat
expulsus.

Themistoclis De pueritiâ ejus et juventâ Plutarch. in vitâ Themistoclis Olymp. 77 ann. 3. Cimon etiam à Persis præclaras retulit victorias. Cimon ab Atheniensibus adversus Persas in Asiam cum instructâ classe mittitur, et Cariæ ac Lyciæ urbes adjungit Atheniens. Ad Cyprum navali prælio vicit Persas. Mox classem ad terrestres copias applicuit et mentito apparatu Persarum navium
340 noctu ipsos adortus vincit. Nec un-
20000 quam memoriæ proditum est ab uno exercitu unquam res tantas esse gestas. 340 triremes Persicas cepit et 20000 milites, et magnam simul vim auri, tunc magnos progressus fecit Attica ad potentiam.
774 Olymp. 77 ann. 4 natus est Socrates.
l. 3 c. 4 de eo vid. Valer. Max. l. 3 c. 4. et Diog. Laert.

Socrates non solùm hominum consensu, verum etiam Apollinis Oraculo sapientissimus judicatus. Phanarete matre obstetrice, et Sophronisco Patre marmorario genitus ad clarissimum lumen gloriæ excessit, neque immeritò. Nam cum eruditissimorum virorum ingenia, in disputatione coecâ vagarentur, mensuras Solis et Lunæ, et coeterorum siderum loquacibus magis, quàm certis argumentis explicarent, primus ab his indoctis erroribus animum abduxit. Primus introduxit Ethicam. Primus à rebus occultis etc. Cic. in Acad. quæstion. Socrates mihi videtur, id quod constat inter omnes, primus à rebus occultis et ab ipsâ Naturâ involutis, in quibus omnes ante eum Philosophi occupati fuerunt, avocavisse philosophiam, et ad vitam communem adduxisse, ut de virtutibus et vitiis, omninoq. de bonis rebus et malis quæreret: coelestia autem vel procul esse à nostrâ cognitione censeret, vel si maximè cognita essent, nihil tamen ad benè vivendum conferre.
Interea cum Messeniis Lacedæmonii bellum gerunt, vocatis in auxilium Atheniensibus.

INSTYTUT BADAŃ

qui, cum illis suspecti essent, exercitus eorũ
dimiserunt, quod Athenienses ægrè tulerunt.
Itaque pecuniam ab universa Græcia collatam
à Delo Athenas transferunt, ne Lacedæmo-
niis prædæ ac rapinæ esset. Lacedæmonii
Peloponenses immiserunt, (occupati bello
Messeniorum,) qui negotium Atheniensibus
facerent. Athenienses classe facilè supera-
bantur, quia ipsis parvæ tunc vires erant
classe in Ægyptum missâ: ubi vario Mar-
te diu pugnatum fuit, donec æquâ victoriâ
utrinque est discessum. Postea cum Thebanis
quos pacti erant Lacedæmonii bellum ge-
sserunt, et adversus tantam tempestatem bel-
li duos Duces deligunt, Periclem, spectatæ
virtutis virum, et Sophoclem tragoedia-
rum scriptorem, qui diviso exercitu, et Spar-
tanorum agros vastaverunt, et multas Asia-
jæ civitates Atheniensium imperio adje-
cerunt. Hac expeditio Periclis [illegible]
bita fuit, sed multo clarior privati patri-

monii contemptus fuit. Hujus agros in popu-
latione coeterorum, intactos hostes reliquerant
sperantes acquirere se illi posse, aut periculũ
ex invidiâ, aut ex suspicione proditionis infa-
miam. Quod ante prospiciens Pericles, et fu-
turum populo prædixerat, et ad invidiæ impetum
declinandum, agros ipsos dono Reipublicæ dederat.
Atque ita unde periculum quæsitum fuerat, ibi
maximam gloriam invenit. Justin. l. 3. c. 6. 7.
Periclem quoque sunc Val. Max. l. 2. miris lau-
dibus effert. ubi Periclem primum coronâ olea-
ginâ coronatum fuisse dicit his verbis. Eadem
civitas, (Areopagum dicit.) bonos cives coronâ deco-
randi primò consuetudinem invenit, duobus oleæ
connexis ramulis clarum Periclis cingendo caput.
Probabile institutum, rem sive personam intu-
eri velis; Nam et virtutis uberrimum alimen-
tum est honos et Pericles dignus, à quo ta-
lis muneris dandi posteritas potissimum initiũ
caperet. Valer. Max. l. 2. c. 6. Exempl. exter. 5.
Fertur quidam cum admodum senex primæ con-
cioni Periclis interesset adolescentuli, idemq;

INSTYTUT BADAN

juvenis Pisistratum jam decrepitum concio-
nantem audivisset, non temperasse sibi, quò minus
exclamaret, caveri illum civem oportere, quòd
Pisistrati orationi simillima ejus esset oratio.
Nec hominem aut aestimatio eloquii, aut morū
augurium fefellit. Quid enim inter Periclem inter-
fuit? nisi quòd ille armatus, hic sine armis ty-
rannidem gessit? Val. Maxim. l. 8. c. 9 Exemple
Cum obscurato repente Sole inusitatis perfusae
tenebris Athenae solicitudine agerentur, interitum
sibi coelesti denunciatione portendi credentes, Pe-
ricles processit in medium, et quae à Praecepto-
re suo Anaxagora pertinentia ad solis et Lunae
cursum acceperat, disseruit: nec ulterius trepida-
re cives suos vano metu passus est. Valer. M.
l. 8. c. 11. Alcibiades ille, cujus nescio utrum
bona, an vitia patriae perniciosiora fuerint:
illis enim cives suos decepit, his afflixit: cum
adhuc puer ad Periclem Avunculum suum
venisset, eumq; secretò tristem sedentem vidi-
sset, interrogavit, quid ita tantam in vultu
confid~~entiam~~ usionem gereret: At ille dicente, mandato

se civitatis Propylaea Minervae, quae sunt
januae arcis, aedificasse, consumptaq; in id opus
ingenti pecuniâ, non invenire, quo pacto mini-
sterii rationem redderet, atque ideo conflictari.
Ergo, inquit, quaere potiùs, quemadmodum ra-
tionem non reddas. Itaque vir Amplissimus
atque prudentissimus suo consilio defectus, pueri-
li usus est, atque id egit, ut Athenienses finitimo
bello implicati, rationibus exigendis non vacarint.
Valer. Max. l. 3. c. 1. Ex. 1 Extern. Princeps Athe-
niensium Pericles, intra quatriduum duobus mirifi-
cis adolescentibus filiis spoliatus, iis ipsis di-
ebus et vultu pristinum habitum retinente, et ora-
tione nullâ ex parte infractiore concionatus est.
Ille verò caput quoque solito more coronatum ge-
rere sustinuit, ut nihil ex vetere ritu propter
domesticum vulnus detraheret. Non sine causa
igitur tanti roboris animus ad Olympii Jovis
cognomen adscendit. Valer. Max. l. 5. c. 10:
Is Pericles moritur Olymp. 87. anno 4to. In
Musicis habuit Damonem, in Philosophiis
Zenonem Eleatem. in Eloquentiâ Anaxa-
goram. Hunc tonare et vehemens in linguâ Clazome-
nium.

INSTYTUT DABAR

fulmen gerere dicebatur. Plutarch. Pericl.
Vid. infr. De facultate dicendi Alic. Orat. c. 34.
In dicendo adhibuit sane circumspectionem, ut quoties accederet ad Orationem Deos precaretur, ne sibi verbum ullum excideret, quod non ad rem faceret. Cum ab impuro homine conviciis publice proscinderetur, tanta tolerantia sustinuit, ut nec ullum verbum mutiisse feratur. Cumque idem profligatissimus scurra, ad fores sub noctem staret, convitiando pergeret, fandem ipsum per
l. 2. p. 4. servum domum deduci jussit. Ejus vox cum moreretur est praeclara. Nam cum ejus amici assiderent, multa de
Olymp. 88. ejus virtute memorassent, respondit, haec esse fortunae, dicerent aliquid quod est Virtutis, se hoc unum addere, ita se gessisse, ut nemo civium coactus sit pullam vestem sui causa gestare.
Natus est Plato circa haec tempora Olymp. 88. Dictus est primum Aristocles, deinde Plato vel a latis humeris, vel ab amplitudine doctrinae vel a lata fronte. Somniavit aliquando Socrates sibi oloris pullum in gremio esse, qui semper elatis alis evolare gestiens suavissimos cantus edidisset. Cum Platonem Socrates vidisset, dixit, hic est ille olor, quem somniavi. 20 28
Anno aetatis 20. audivit Socratem, ea Megaram ad Euclidem, deinde Cyrenen venit, postea in Italiam, in Aegyptum, ad Prophetas ivit, et comitem habuit Euripidem. Ad Magos voluit ire, sed propter Asiae bellum noluit. Reversus est Athenas, et in Academia commoratus est, qui ubi quid discere posset, ibi sibi veniendum ducebat. Cic. Tusc. Quaest.
Ejus Posteri dicuntur Academici Academia, etsi minus salubri loco esset tamen ibi voluit docere Plato, ut corporis nimiam bellam habitudinem ista

INSTYTUT BADAŃ

insalubritate temperaret.
Olymp. 88. Pestis illa prima recrudescit, quae ultra 4900 militum absumit et aliorum plus quam 10000 ~~millia~~. De Gorgia Leontino Diod. Sic. c. 54. Cum audivisset Athenienses eloquentia valere, prodiit in Theatrum et dixit: Proponite quicquid placuerit ego de illa re compositè statim dicam, ne vos solos loquentes putetis. Olymp. eadem Peloponesii Atticam vastant, sed ab Atheniensibus ut Pilum eriperent rursus impediuntur. Lacedaemonii Pilum obsident, et vicissim ab Atheniensibus obsidentur, eò redacti ut pacem ab Atheniensibus peterent; quam cum iniquis conditionibus proponerent noluerunt accipere.
Olymp. 89 Brasidas Lacedaemoniorum Dux mittitur in Thraciam, ubi urbes quasdam Atheniensium, non magis armis quam humanitate ad defectionem sollicitat. Inter eas prae caeteris Amphipolis. Quod Thucydides Atheniensium Dux

hujus belli scriptor tardius illi urbi opem tulisset, exilio multatus est, cum tamen Eyona adversus Brasidam defendisset. Annuae induciae fiunt inter Athenienses et Lacedaemonios. Itidem Pax in 50 annos, sed servata non fuit diu. 20 annos.
F Vid. supra de Pericle. Cic. 3 Orator. Quid Pericles? de cujus dicendi copia sic accepimus, ut cum contra voluntatem Atheniensium loqueretur pro salute Patriae, severius tamen id ipsum, quod ille contra populares homines diceret, populare omnibus et jucundum videretur: cujus in labris veteres Comici, etiam cum illi maledicerent, (quod tum Athenis fieri licebat) leporem habitasse dixerunt: tantamque in eo vim fuisse, ut in eorum mentibus, qui audissent, quasi aculeos quosdam relinqueret. At hunc non declamator aliquis ad clepsydram latrare docuerat, sed, ut accepimus, Clazomenius ille Anaxagoras, vir summus in maximarum rerum scientia. Itaque hic doctrina, consilio, eloquentia excellens, quadraginta annos praefuit Athenis,

INSTYTUT BADAŃ

et urbanis, eodem tempore et bellicis rebus.
Sed redeamus ad Platonem: de quo Valerius
Maximus l. 1. c. 6. agit, et enarrat prodigium
aliud quam illud, quod de Socrate supra diximus
d. z. fol. 6. Hoc namque accidit in nati-
vitate, vel paulo post, illud cum jam pene
adolevisset. Ita dicit Max. Formicis Midæ
jure meritoque apes Platonis prætulerim: illæ
enim (sc. Formicæ) caducæ et fragilis, hæ so-
lidæ et æternæ felicitatis indices fuerunt,
dormientis in cunis parvuli labellis mel in-
ferendo. Qua re audita prodigiorum interpre-
tes, singularem eloquii suavitatem ore ejus e-
manaturam dixerunt. At mihi quidem illæ apes
non montem Hymettum thymi flore redolentem,
sed Musarum Heliconios colles, omni genere
doctrinæ virentes, Dearum instinctu depastæ,
maximo ingenio dulcissima alimenta summæ elo-
quentiæ instillasse videntur. Hæc Valer. de
Prodigiis, quæ in cunis ipsis cum eo [illegible]
tur. Pergit idem Maximus Singularem ejus

Moderationem animi laudare l. 4 c. 1. Sic enim
dicit: Nimis liberalis Archytæ Moderatio,
Platonis temperatior: nam cum adversus deli-
ctum servi vehementius exarsisset, veritus, ne
ipse modum vindictæ dispicere non posset, Speu-
sippo amico castigationis arbitrium mandavit.
deforme sibi futurum existimans, si commisisset,
ut parem reprehensionem culpa servi et animad-
versio Platonis mererentur. Quo minus miror,
quod in Xenocrate suo tam constanter moderatus
fuit. Audierat eum de se multa impie locutum: sine
ulla cunctatione criminationem respuit. Instabat
certo vultu Index, causam quærens, cur sibi fi-
des non haberetur: adjecit, non esse credibile,
ut quem tantopere amaret, ab eo invicem non
diligeretur. Postremo cum ad jusjurandum ini-
micitias serentis malignitas confugisset; ne de per-
jurio ejus disputaret, affirmavit nunquam Xenocra-
tem illa dicturum fuisse, nisi ea dici expedi-
re sibi judicasset. Non in corpore mortali,
sed in arce coelesti, et quidem armatum ani-

629 e.

INSTYTUT BADAŃ

mum ejus, vitæ stationem putes peregisse, hu-
manorum vitiorum incursus à se invicta pu-
gnâ repellentem, cunctosq; virtutis numeros
altitudinis suæ sinu clausos custodientem.
Hujus Platonis genus, Patriam notat Bysius
ad hunc locum. Plato, inquit Aristone Pa-
tre, matre Perictiona, sive Potonâ Athenis
natus est. Mater à Solone genus duxit.
Aristonem verò Patrem à Codro Melanthi fi-
lio originem ducere tradunt, qui à Neptu-
no itidem sanguinem traxere, Thrasyllo teste
memoratur; adeò ut Plato sic possit à Proavis
et Atavis referri in numerum Deorum.
Nunc porrò Bysius. Tradit Heraclides
Platonem adeò verecundum, adeq mente com-
positum fuisse, ut nunquam ridere, nisi mo-
dicè, deprehensus sit. Ingresso aliquando Xe-
nocrati, cæde, inquit, hunc puerum, nam ipse,
quod iratus sum, nescio. Cuidam item servorū
delinquenti: jam, inquit, te verberibus concidis-
sem, nisi iratus essem. Hic dissentit à Va-

lerio Diogenes Laertius, eo etiam, quod non
Speusippo servum puniendum, sed Xenocrati
traditum dicit, quod verisimilius est. Nam Speu-
sippus, ut ait Diogenes, perstitit quidem in-
tra Platonis dogmata, etsi moribus eisdem non
fuit, namque et iracundus et voluptatibus dede-
rat manus. Habuit Plato, ut dicit idem Valer.
l. 7 c. 2. hanc sententiam in ore. Tum demum
beatum terrarum orbem futurum, cum aut sapi-
entes regnare, aut Reges sapere coepissent. Mul-
ti hoc præterea ex Platone l. 5. de Republ. re-
petiverunt. Prudentius enim Poëta l. 1. contra
Symmachum:

Nimirum pulchrè quidam doctissimus esset
Publica rēs, inquit, tum fortunata satis, si
Vel Reges saperent vel regnarent sapientes.

In ore habuit perpetuo Antoninus Philosophus
egregius ille princeps teste Capitolino. De præ-
ceptoribus, et sapientia ita porrò loquitur no-
ster Valer. l. 8. c. 7. Plato patriam Athenas,
Præceptorem Socratem sortitus, quod supradi-
ximus d. 2. fol. 6, et locum et hominem do-

630 c 2.

ctrinæ fertilissimum; ingenii quoque divi-
nâ instructus abundantiâ: cum omnium jam
mortalium sapientissimus haberetur, eò qui-
dem usque, ut si ipse Jupiter coelo descendi-
sset, nec elegantiore, nec beatiore facundiâ
usurus videretur. Ægyptum peragravit, dum
à sacerdotibus ejus Gentis Geometriæ mul-
tiplices numeros atque coelestium observati-
onum rationem percipit. Quoque tempore à
Studiosis juvenibus certatim Athenæ Plato-
nem doctorem quærentibus petebantur, ipse
Nili fluminis inexplicabiles ripas, vastissi-
mosq campos, effusam barbariem, et flexu-
osos fossarum ambitus, Ægyptiorum senum
discipulus lustrabat. Quo minus miror, eum
Italiam transgressum, ut ab Archytâ Tarenti-
no, à Timæo, et Arione et Ceto Locris
Pythagoræ præcepta et instituta acciperet.
Tanta enim vis, tanta copia literarum undique
colligenda erat, ut invicem per totum terra-
rum orbem dispergi et dilatari posset.

Olymp. 92 ao 1 nascitur Xenocrates Philosophus,
fuit Chalcedonius. Primis annis, fuit Plato-
nis discipulus, hebeti ingenio quem cum con-
ferre vellet Plato Aristoteli, dixit alterum
egere fræno, alterum calcaribus. Item, cui
equo quem asinum jungo. Ejus verba tantum Val. l. ult.
habuerunt ponderis, ut cum nulli injurato
crederent Athenienses ipsi crederent. Val. 7 c. 2.
Maxim. l. 2. c. ult. Quantum porro honoris l. 4. Cont.
Athenis Xenocrati sapientia pariter ac sancti-
tate claro tributum est. Qui cum testimo-
nium dicere coactus ad aram accessisset,
ut more civitatis juraret, omnia se vere
retulisse; universi judices consurrexerunt, pro-
clamatumq, ne jusjurandum diceret. Quodq
sibimetipsis postmodùm dicendæ sententiæ
locum remissuri non erant, sinceritati ejus con-
cedendum existimarunt. Mos autem jurandi
apud Athenienses hic erat: Testimonium apud
Athenienses, vel coram dicebant testes, vel testi-
monium tabulis inscriptum dabant, idq le-

621

e 3.

INSTYTUT BADAŃ

ge sancitum, ne quis testimonium corrumpat, radat, mutet. Testatur id Demosthenes ἐν τῷ κατὰ Στεφάνου. Atque hae tabulae, ut idem Demosth. testatur, erant exasciatae et expolitae. Inter testandum, aurem imam vellebant. Unde in Etymologico, Λοβοὶ λέγονται ἐπειδὴ ἁπτόμενοι μαρτυρόμενοί τινι, ἀναμιμνήσκουσι αὐτῶν. Testimonio dicto in liberorum capita jurabant se vera dicere. Eodem anno Aegestani in Sicilia cum Selinuntiis contendentes de finibus, expetunt societatem Atheniensium, qui legatos miserant ad inspiciendas Sicil. opes. Thucyd. l. 6. Diod. l. 12. c. 82. quod quam praeclarè scripserit Thucydides notat Plut. Nicia. In hac historia belli Siculi supra humanam vim eloquentiae Thucydides versatus est. Decernunt Athenienses auxiliares copias mittere, qui inducti cupiditate imperandi Siciliae, hoc tamen egregiè tegebant, et confoederatis se auxilia la-

turos simulant. Dissuasit hoc bellum Nicias, dicens difficile esse et illos cum Lacedaemoniis praeliari, et magnas copias trans mare ducere. Alcibiades suadet et persuadet oratione suâ. Orationem utriusque Thucyd. Mittitur igitur classis 134 navium duce Alcibiade. Niciâ et l. 4. c. 4.
Lamacho Olymp. 91. c. 2. Just. l. 4. c. 4. Plutarch. Niciâ. Cornel. Nep. Alcibiade. Alcibiades deinde profugit ad Lacedaemonios. ut ap. Cornel. Nep. Interim Siculi, et Syracusani bellum ab Atheniensibus illatum fortiter excipiunt, et socios assumunt Lacedaemonios. Athenienses ipsam urbem Syracuses obsidere incipiunt, ubi Lamachus occumbit, et Nicias solus remansit. Hic Atheniensibus nunciavit, sibi periculum imminere, nisi supplementum mittatur. Mittunt igitur Eurymedontem et Demosthenem cum

INSTYTUT BADAN

supplemento. Lacedæmonii Gylippum
Syracusas mittunt cum exercitu, qui
victis mox victor evasit, unde animus
4 additus est Syracusanis. Pactionem
præterea Lacedæmonii in Pelopone
siaco bello solvunt. Olymp. 91, a. 04.
Lacedæmonii duce Agide Atticam
vastant, et Athenienses magnam
cladem sunt perpessi. In Sicilia varie
pugnatum est terra mariq; Tandem vi=
cti Athenienses cum noctu secedere
vellent, conturbatæ sunt naves eorum
et in hostium manus devenerunt.
Syracusani Eurymedonte et Demo=
sthene occisis, reliquos in lapidicinas
Iust. l. 4. 5. detrudunt, ubi foetore cadaverum
Diod. 13. c. 9. et coeli intemperie misere necati.
de clem.

633

Niciâ uk. Plutarchus scribit captivos quosdam liberatos fuisse qui Euripidis carmina recitare potuissent. Qui deinde maximas gratias egerunt Euripidi, quod tales versus scripsisset, quibus sibi victum quaerere possent apud hostes.

Olymp. 92. anno 1. Ob res infeliciter gestas contemni coeperunt Athenienses. Nã Chii, Samii, et alii populi deficiunt ad Lacedaemonios. Ipse populus perturbatus hoc rerum statu, abdicat populare imperium et 400 viros eligunt, qui Rempubl. administrarent. Hujus rei caput erat Antiphon Rhetor. Hi 400, cum imperium nimis aspere gererent, statim sunt depositi officio, cujus causa fuit Theramenes, qui inter 400 primus erat, et defecit ad plebem. Postea 400 numero surrogantur 5000 civium. Alcibiadi decreto facto, in urbem reditus conceditur, qui restauravit res Atheniensium et vicit Lacedamonios ad Cyzicum, et coacti sunt pacem petere ab Atheniensibus ad quam modestissimi quidem inclinabant sed alii nolebant. Itaque eos poenituit gravi consilii, ubi nihil prodesse potuit. H. s. c. 4.

Circa hoc tempora Thucydides historiam abrumpit, et Xenophon continuat, ille primus Thucydidis libros in lucem produxit cum pro suis posset venditare. Thucydidem Demosthenes octies suâ manu descripsit. Laudes Thucydid. Lipsius noti ad Polit. Ael. l. 7 c. 30 Ael. 2. c. 13.

Olymp. 92 anno 2. Alcibiades, multis civitatibus captis magnâ gloriâ ab Atheniensibus est exceptus. Cum magnâ classe Cariam et Andrum navigat. Cum Legatus ejus infeliciter rem gessisset Alcibiadi imperium abrogant et Cononem submittunt.

Olymp. 92 anno 3. Euripides moritur in Macedoniâ. Archelaus tanti fecit cum

634

Gell. l. 15. c. 20. Val. Max.

ut eum secretis consiliis admitteret. Alii occisum à Decamnico alii à mulieribus dilaceratum volunt. Hujus suprema Archelaus; non contentus sumptu funeris crinem tonsus est et moerorem quem animo tenebat, vultu publicavit. Ad mortem Euripidis Athenienses luxisse feruntur.

Quod supra de juramentis Atheniensium diximus c. 3. fol. a. hoc jam pergimus dicere nimirum testes, qui de re capitali, puta homicidio, testimonia dicerent, oportebat ad caesa porrecta Suovetaurilii jusiurandum concipere, et si falsa dicerent, sibi suaeque familiae dira imprecabantur. Vid. Thys. ad locum al.

Xenocratis

Maximi supra dictum. De ejus abstinentia insignem narrat Historiam Val. Max. l. 4 c. 3. Abstinentis senecta Xenocratem fuisse accepimus; cujus opinionis non parva fides erit Narratio, quae sequitur: Phryne nobile Athenis scortum juxta eum vino gravem accubuit in pervigilio, pignore cum quibusdam juvenibus posito, an temperantiam ejus corrumpere posset. Quam nec tactu, nec sermone aspernatus, quoad voluerit in sinu suo morari, irritam propositi dimisit. Factum sapientia imbuti animi abstinens: sed meretriculae dictum quoque perquam facetum: Deridentibus enim se adolescentibus, quia tam formosa, tamque elegans poti senis animum illecebris pellicere non potuisset, pactumque victoriae pretium flagitantibus: de homine se cum iis non de statua pignus posuisse respondit. Potestne hac Xenocratis Continentia à quoquam magis verè exprimi quam ab ipsa meretricula expressa est? Phryne pulchritudine sua nulla ex parte constantissimam ejus abstinentiam labefecit. Fuit Xenocrates Agathenoris filius, et Chalcedonius ut supra diximus. Erat severo habitu ac ore: in Academia vixit plerumque; si quando ad urbem proficiscebatur, turba omnis impudicorum

635

INSTYTUT BADAN

ejus transitum observabat, ejus inquieta[...] di gratia. Thysius ad supra dict. [...] Idem Thysius ad locum Valer. M. ubi agi[t] de Polemone l. 6. c. 9 sic ait: Xenocrates fuit praestantissimus Stoicus, de quo apud Plutarchum legimus: Cum eum forte vidit Agesilaus disputantem in Gymnasio admo[...]dum senem, dicitur interrogasse, quisnam es[set]. Tunc quidam respondit: Est unus ex his, qui virtutem quaerunt. Tum ille: Quomodo is virtute, inquit, utetur, eam si nondum invenerit. Sapienter ab ipso dicta laudat Val. Maximus. l. 7. c. 2. S. m. Quid! Xenocratis responsum, quam laudabile! cum maledico sermoni quorundam summo silentio interesset; uno ex his quaerente, cur solus ita linguam suam cohiberet; Quia dixisse me, inquit, aliquando poenituit, tacuisse nunquam. Geminum huic recenset Thysius ad

eundem locum: Hujus Philosophi, inquit, et alia praeter hoc responsum dicta sapienter loquuntur; nam hoc inprimis non quasi simile superiori dictitare solebat, multa quidem audienda, pauca vero dicenda, quoniam hominibus os unum et aures duas Natura dedisset, rursus injuriam illatam infamem esse inferenti, non patienti. Item, cum incidisset in obtrectatorem et maledicentem, ab eo quamprimum fugiens ait: Tu linguae tuae servus es, ego v. mearum aurium dominus sum. Pari ratione, cum vidisset duci furem ad supplicium, dixit Fures maiores trahunt supplicio minores. Sed a Xenocrate redimus ad Thucydidem, de quo Plin. l. 7. c. 30 sic loquitur: Thucydidem Imperatorem Athenienses in exilium egere, rerum conditorem revocavere, eloquentiam mirati, cujus virtutem damnaverant.

636

De Euripide Poëtâ loquitur Gellius. l. 15. c. [illegible]
Euripidis Poëtæ matrem Theopompus agrestia
olera vendentem victum quæsisse dicit. Vide ibi
plura de ejus genere, nos de fine vitæ hic
tantùm agemus. Euripides, quum in Macedo-
niâ apud Archelaum Regem esset, utereturque eo
Rex familiariter, rediens nocte ab ejus coenâ,
canibus à quodam æmulo immissis dilace-
ratus est: et ex his vulneribus mors secuta est.
Sepulchrum a ejus et memoriam Macedones eo
dignati sunt honore, ut in gloriæ quoque loco
prædicarent; [illegible]
[illegible], quod egregius Poëta morte obitâ
sepultus in eorum terrâ foret. Quamobrem cum
legati ad eos ab Atheniensibus missi, petiissent
ut ossa Athenas in terram illius patriam per-
mitterent transferri; maximo consensu Ma-
cedones in eâ re denegandâ persisterunt. De
canum morsu asserit etiam Valer. l. 9. c. 12. Atrocis
aliquanto Euripides finitus est. Ab Archelai
enim regis coenâ in Macedoniâ domum hospi-
talem repetens, canum morsibus laceratus est
delitus fati; tanto ingenio non debita.

Circiter Olympiadem 92. Vixit Diagoras
Melius Philosophus. Hic propter im-
pietatem cum Protagora ejectus est in
exilium, et quod mysteria Atheniensi-
um vulgasset. Proverb. Erasm. Diago-
ras Melius. Vocabant ipsum Atheor
Eadem Olympiade, et eodem anno Sopho-
cles cum Euripide mortuus est, de quo
supra diximus. Nam ultimam exhi-
bens fabulam tn tantam lætitiam se
effudit, ut expiraret, Lucianus dicit
eum suffocatum, cum acinum uvæ deglu-
tisset. A Filio accusatus delirii est, sed
cum fabulam exhibuisset filium judices Val. l. 8. c. 7
condemnaverunt delirii, Aristophanes Cic. Senect.
interpres refert eum dixisse tunc tempo- Vid. infra
ris, Si Sophocles sum non deliro, 180
si deliro Sophocles non sum. Olymp.
93. anno 4. Amiserunt Athenienses
classem 180 navium, sub Conone, et
637 f

INSTYTUT BADAŃ

omnes Athenienssium civitates, perve-
nerunt in potestatem Lysandri. Lace-
dæmonii ipsos obsederunt, et castra po-
suerunt in Academia. Cumq; jam terra
mariq; obsederentur arctè, petierunt
pacem, quam iniquis Lacedæmoniorum
conditionibus impetrarunt: nempe ut
diruerent murum Piraum, et naves om-
ipsis traderent exceptis 12. cederent
omnibus urbibus. Lysander tibicinas
D. S. lyrid. evocavit, et ad illorum cantum muros
Justi. l. 5. c. 8. diruit et naves incendit ut se subji-
cerent Lacedæmoniis. Permittebatur
a iis more Patrio Remp. administrare.
Erant qui Oligarchiæ studentes Lysan-
drum ad opem voluerit solicitare. Lysan-
der ipsis autor est. 30 viros delegant,
per quos Respubl. administraretur.
Nomine si quidem Reguli erant,
sed revera nihil aliud quam Tyranni

qui Rempubl. perturbabant, et cives tru- Y. l. 3. 2.
cidabant, inter quos Theramenes. Cum
ita sæviretur in cives, plerique ditiores
profugiunt ex urbe. et Isocrates 5000
ad Piraum confugisse dicit. Laceda-
monii mandabant, ne qua Græciæ civitas
exules Athenienses reciperet, cui edicto
Argivi et Thebani parere noluerunt. Send. T. c. 3.
Triginta illi Tyranni Alcibiadem per
immissos barbaros trucidarunt: Inter
exules erat vir strenuus Thrasibulus
qui cum triginta bellum gessit, Piræ-
um et Municsium occupavit, et cum
triginta illis congressus, tandem ad
ipsam urbem obsidendam perrexit, tunc
Magistratus abrogarunt tyrannis et
concesserunt Eleusinan. Deinde 10
viros elegerunt, qui eadem tyrannide
usi sunt. Quod cum Pausanias Rex Lace-

dæmoniorum audivisset cum exercitu venit Athenas, et decem Tyrannos ad alios migrare jussit. Hi ejecti bellum inferunt Atheniensibus, sed capti tanquam patriæ victimæ trucidantur. Thrasibulus legem dedit, ne quis anteactorum rerum meminisset quod illi legem oblivionis dixerunt. Græcè τὸ τῆς ἀμνηστίας ψήφισμα. Xenophon. vocat μὴ μνησικακεῖν. Et Aesch. Orat. cont. Ctesiph. τὸ κάλλιστον ἐκ παιδείας ῥῆμα, μὴ μνησικακεῖν. Μνησίκακος dicitur, qui injurias non obliviscitur sed ulcisci et alteri nocere cupit.

Val. Max. l. 4. c. 1. Diog. 53. Eutr. l. 9. c. 58. Oros. l. 2. c. 17.

Amnestia etiam sub Aureliano delictorum publicorum decreta est de exemplo Atheniensium. Orosius vocat ἀμνηστίαν abolitionem malorum.

Post bellum Pelopon. floruit Isocr. Orator, et vixit ad imperium Philippi, Demosthenis Præceptor. Tempore belli Pelopon. vixit Timon Μισάνθρωπος. Alcibiadem amabat, quod videbat eum futurum causam magnorum malorum. Olymp. 95. an. 1. Socrates sceleratorum hominum calumniis accusatus, quasi alienos Deos coleret et juventutem corrumperet, damnatus conjectus est in carcerem, ubi cicutam bibit, cum ante de immortalitate animæ orasset. Invidia in eum conflata est ideo, quod sapientissimus omnium oraculo esset declaratus; et quod illos qui se ipsos magni facerent reprehenderet. Athenienses tanta ejus facti incessit poenitentia, ut palæstras omnes clauderent, et criminatoribus, ne dicta quidem causa supplicium capitis irrogarunt. Socrati æneam statuam posuerunt. Diog.

Erasm. Apoph.

Sen. Tr.

Laërt. Primum Philosophorum mortuũ
esse dicit. Post mortem Socratis nul=
lum prorsus memorabile facinus A=
thenienses perpetrarunt, sed civitas
illorum pessum abiit. Eunapius in
Aedesio. Quod supra de Orosio memini
mus, sic inserere placet de concordiâ
Atheniensium in rebus afflictis. l. 2. c. 17.
Sapientissimi omnium Athenienses,
etiam suis malis docti, concordiâ
minimas res crescere discordia maxi=
mas labi, cunctaq; vel bona vel etiã
mala, quæ foris geruntur, internis esse
radicata et emissa principiis, domi
abstersere odia, et foris bella presse=
runt: reliqueruntq; posteris suis divi=
nâ sui exemplum, de reparatione con=
silium: si tamen ob infirmissimam hu=
manæ mentis mutabilitatem, quod in

afflictis rebus consulitur, in prosperis
servaretur. Quod de Sophocle supra diximus
hic testimoniis comprobemus. Val. Max. l. 8
c. 7. Sophocles gloriosum cum rerum naturâ
certamen habuit; tam benignè mirifica operâ
illa sua exhibendo, quàm illa operibus ejus tem-
pora liberaliter subministrando. Propè enim
centesimum annum attigit, sub ipsum transitum
ad mortem Oedipode Coloneo scripto; quâ sola
fabulâ omnium ejusdem studii poëtarum præ=
ripere gloriam potuit. Idq; ignotum esse po-
steris ejus filius Sophoclis, Iophon, (alii le=
gunt Sophon) noluit, sepulchro Patris, quæ
retuli, insculpendo. Ejus labores, ac perpetuos
sudores describit Cicero Cat. Maj. p. m. 161.
Sophocles ad summam senectutem Tragoedias
fecit, qui propter studium, cum rem familiarem
negligere videretur, à filiis in judicium vo=
catus est, ut, quemadmodum nostro more,
malè rem gerentibus patribus bonis inter

640 f. 4.

INSTYTUT BADAŃ

dici solet, sic illum quasi desipientem à re familiari removerent Judices. Tum Sophocles dicitur eam fabulam, quam in manibus habebat, et proximè scripserat, Oedipum Colonium recitasse judicibus, quaesisseque, num illud carmen desipientis videretur. quo recitato sententiis Judicum est liberatus. Post mortem Sophoclis, Athenienses adeò malis sunt fracti; ut ait Just. l.5. c.8., ut post longam famem, et assidua suorum funera pacem petere coacti sint; quae an dari deberet, diu inter Spartanos, sociosque deliberatum. Cum multi delendum Atheniensium nomen, urbemque incendio consumendam censerent, negarunt se Spartani, ex duobus Graeciae oculis, alterum eruturum: pacem polliciti, si demissa Pyraeum versus muri brachia dejicerent, navesque, quae reliquae forent traderent; Resque publica ex semetipsis 30

Rectores acciperet. In has leges traditam sibi urbem Lacedaemonii formandam Lysandro tradiderunt. Insignis hic annus et expugnatione Athenarum, et morte Darii Regis Persarum. Deinde 30 illi, quos Praetores posuerat Lysander, triginta fiunt Tyranni, quod cum Theramoni displiceret, falso in illum excogitato crimine, in carcerem conjicitur, quâ ibi fuerit constantiâ ad extremum vitae halitum usus docet nos Val. M. l.3. c.2. Nec Theramenis quidem Atheniensis in publicâ custodiâ mori coacti, parva mentis constantia, in qua 30 Tyrannorum jussu porrectam veneni potionem non indubitanter hausit. quodque ex eâ superfuerat, jocabundus illisum humo clarum edere sonum coegit. Renidensque servo publico, qui eam tradiderat, Critiae, inquit, propino: vide igitur, ut hoc poculum ad eum continuò perferas.

INSTYTUT BADAŃ

Erat a. is ex 30 Tyrannis crudelissimus. Profecto est supplicio se liberare, tam facile suppli-cium perpeti. Itaque Theramenes, perinde ac domestico lectulo moriens, vitâ excessit: inimicorum judicio punitus, suo judicio finitus. Hisce triginta Tyrannis, quam Athenæ misere laboraverint, docet nos Senec. de Tranq. animi c. 5. Nunquid potes invenire urbem miseriorem quàm Atheniensium fuit, cum illam triginta tyranni divellerent: mille trecentos cives, optimum quemque occiderant: nec finem ideò faciebat, sed irritabat se ipsa sævicia. In quâ civitate erat Ariopagos, religiosissimum judicium, in quâ senatus populusque senatui similis: coibat quotidiè carnificum triste collegium, et infelix curia tyrannis angusta. Poteratne illa civitas conquiescere, in quâ tot Tyranni erant, quot satellites essent? Ne spes quidem ulla recipiendæ libertatis animis poterat offerri: nec ulli remedio locus apparebat

contra tantam vim malorum, unde enim miseræ civitati tot Harmodios: Socrates tamen in medio erat, et lugentes Patres consolabatur, et desperantes de Republ. exhortabatur, et divitibus opes suas metuentibus exprobrabat seram periculosæ avaritiæ pœnitentiam, et imitari volentibus magnum circumferebat exemplar, cum inter 30 Dominos liber incederet. Hunc tamen Athenæ ipsæ in carcere occiderunt: et qui tuto insultaverat agmini Tyrannorum, ejus libertatem libertas non tulit. et scias et in afflictâ Republ. esse occasionem sapienti viro, ad se proferendum, et in florenti ac beatâ, pecuniam, invidiam, mille alia vitia inermia regnare. Deinde à Thrasibulo, ut supra diximus, lex illa ἀμνηστείας lata est, quæ etiam Ciceronis tempore viguit apud Romanos, ut Patercul. trad. l. 2. c. 58. ibi enim interfectoribus Cæsaris illud decreti Atheniensium exemplum, relatum à Cicerone, oblivi-

642

onis præteritarum rerum, decreto Patrum comprobatum est.

Plato non ausus est doctrinam de Deo, reversus Athenas, ex Ægypto, promulgare ~~voluit~~ veritus, ne sibi idem diceretur quod Socrati; hic homo est curiosus et injuriosus: vel ne simili morte periret.

Cenap. Ald. vid. infra Aristippus Cyrenaicus Socratis discipulus interrogatus, quomodo Socrates obiisset, respondit: ὥσπερ ἂν ἐγὼ εὐξαίμην, ut ego optarem. Hic Aristippus famâ Socratis motus Athenas profectus est.

Inter Socratis plurimos discipulos fuit Crito Atheniensis, fuit etiam Æschines non Orator, sed Atheniensis. Ceber Thebanus, Phædon, Cincon coriarius. A Phædone dicti sunt Philosophi Iliaci et Eretrjci. Circa Olymp. 95. floruit Antisthenes, etiam Socratis discipulus. Hic suos hortatus est, ut sui sub Socrate condiscipuli essent. Hic primus Cynicam Sectam instituit. Docebat in Gymnasio, quod Cynosarges appellatur: atque inde quidam volunt dictam Sectam Cynicam. Ipse appellatus est ἁπλοκύων, Simplex Canis. Olymp. 96. anno 2. Conon Atheniensium Dux accepta ad Ægos potamus clade, confugit ad Evagoram, contulit se deinde ad Persas, et illorum Dux belli navalis eligitur. Lacedæmonii a more ingenii humani quò plura habent eò plura cupientes, non contenti accessione Atheniensium opum vires sibi duplicatas, totius Asiæ imperium affectare cœperunt, sed major pars sub regno Persarum erat. Mittunt itaque primum Agesilaum, qui deinde in Patriam Lacedæmona revocatus est. ~~Mittunt itaque in Asiam Lysandrum~~ deinde Pisandrum ~~Ducem~~, quem Conon, non tam Persis quam Patriæ studens, magno prælio adortus penitus fundit. Hæc victoria non ...

S. B. 4. 8.
G. l. 2. 16
vid. infra

Lips. mon. Storica

Justin. l. 6 c. 2.

Justin. l. 6.

solum Athenæ, sed omnes etiam urbes quæ sub Lacedæmoniis fuerant, liberatæ sunt. Et sic Civitatem in eundem dignitatis locum, ex quo exciderat, restituit, Conon. Cornel. Nep. Conone.

Conon Athenas regressus muros ædi-
Iust. l. 6. ficat. ~~Cornel.~~ Nep. Et laudabilius fuit
c. 5. fat. vid infra. ut Sanctus quidam autor dicit mu-
991. rus ab Conone restauratus, quam à Themistocle exædificatus.

Olymp. 99. anno 1. nascitur Aristoteles, pater ejus Nicomachus, mater Phestias, patria Stagira. Aristoteles naturæ Scriba fuit quia calamum in mente tenere[?]
L. c. 2. Plato dicere solebat cum Aristoteles ab-
4 esset, abesse veritatis scriptorem: surdum esse auditorium intellectu absente.

Olymp. 99. anno 4. nascitur Demosthenes ejus Pater Demosthenes. Valer. Maxim.
Iuv. Sat. l. 3. c. 4. et 7. vocat μαχαιροποιον
10. vid infra.

Incredibili exercitatione vicit inge- Val. l. 8. c. 7
nii vitia. Habuit sub terrâ locum sic et Cra[?]
et cellam, quam μελετητηριον vocabat
Ibi quotidie sedebat, et interdum tres vel quatuor noctes continuas, imò menses sedebat, radebat caput, ab una parte, ab alterâ nihil deradebat, ut ita melius et diutius impallesceret chartis. Si quid ad populum dicere vellet, totam praecedentem noctem vigilabat; ideoque Pythias quidam, ei objiciebat, ipsius Enthymemata olere lucernam. Interrogatus, quo modo illam eloquentiam sibi paravisset: respondit, se plus olei quam vini insumpsisse. Olymp. 100 Iphicrates et Chabrias
Duces erant. Athenienses Iphicratem D. c. 44.
miserunt auxilio Persis. Chabriam revocav[erunt] ex Ægypto. Diximus suprà de Aristippo, cujus desiderium audiendi So-

cratem laudat Plutarc. Curiositate Aristippus, inquit, incidens in Ischomachum ludis Olympiacis, quaesivit, quibusnam disputationibus Socrates ita animos adolescentum afficeret: acceptisque exiguis sermonum ejus seminibus, atque documentis, ita vehementer sensit animi ardorem, ut et corpus marcesceret, et plane pallidus gracilisque redderetur: donec sitibundus et flagrans Athenas navigavit, ac ipso de fonte hausit Socratemque et doctrinam ejus, atque Philosophiam cognovit: cujus philosophiae finis est perspicere sua mala iisque liberari. Quod de Atheniensibus dicit Eunap. Ades. Sic infero. Quemadmodum igitur, inquit, olim apud Athenienses, nemo omnium quantumvis popularis ausus fuerat accusare aut reum facere magnum illum et senem Socratem, a cunctis pro vivo sapientiae simulacro habitum, nisi temulentia, amentia, et dissoluta Bacchanalium et pervigilii per summam licentiam

acti insolentia, ad risum, contumeliam, aliosque lubricos et perniciosos animorum motus in hominibus concitandis inventa: abusus primus Aristophanes, dum corruptis mentibus risum conciliat, et cantilenas communiter a saltantibus accinendas introducit, theatrum totamque caveam ad se pertraxisset, qui, in tanta viri sapientia per ludibrium objicit pulicum saltus, nubium formas et species despingit, atque id genus alia, quae ad commovendum risum nugari comminiscique solet Comoedia. Itaque nonnulli cernentes pronum ad aurium delinimenta consessum populi, accusationem instituere, et impiam, ad opprimendum illum actionem intentare, ut tamen; Sed unius interitus toti civitati calamitatem attulit. Etenim qui temporum rationem ad calculos vocat, haud difficulter intelliget a sublato violenta nece Socrate, nullum postea egregium facinus ab Atheniensi-

C45

INSTYTUT DARAN

bus fuisse editum, nam et civitas illa [illegible]
abiit, et peream cuncta Graecia simul con-
cidit. Habuit hic Socrates multos di-
scipulos, inter quos etiam erat Aeschines
ut supra diximus, de quo talem histo-
riam refert Seneca de Beneficiis l. 1. c. 8.
Socrati cum multa multi pro suis quis-
que facultatibus offerrent: Aeschines pau-
per auditor, Nihil, inquit, dignum te
quod dare tibi possim, invenio, et hoc
unum modo me pauperem esse sentio.
Itaque dono tibi, quod unum habeo, me
ipsum; Hoc munus rogo qualecunque est,
boni consulas, cogitesque alios cum mul-
tum tibi darent, plus sibi reliquisse. Cui
Socrates: Quidni tu, inquit, mihi ma-
gnum munus dederis, nisi forte ~~magno~~ parvo
te aestimas. Habebo itaque curae, ut
te meliorem tibi reddam quam accepi.

dicit Aeschines hoc munere Alcibiadis
parem divitiis animum, et omnem juve-
num opulentorum munificentiam. Item de
Phaedone Socratis discipulo. Gell. l. 2. c. 18.
Phaedon Eliensis ex cohorte illa Socratica fuit.
Socratique, et Platoni per fuit familiaris, ejus
nomini Plato illum librum divinum de im-
mortalita animae dedit. Is Phaedon servus
fuit forma atque ingenio liberali; et, ut qui-
dam scripserunt, a lenone Domino puer ad
merendum coactus. Eum Cebes Socraticus, hor-
tante Socrate emisse dicitur, habuisseque in phi-
losophiae disciplinis: atque is postea Philoso-
phus illustris fuit; sermonesque ejus de Socrate
admodum elegantes leguntur.

Versus de Epicteto ex libero servo facto

Δοῦλος Ἐπίκτητος γενόμην, καὶ σώματι πηρὸς
Καὶ πενίην Ἶρος, καὶ φίλος ἀθανάτοις

Ut diximus supra. Olymp. 96. anno 2. Conon
ad Persas exul venit et ut Justin. loquitur
l. 6. c. 1. amissa bello Patria Cypri exula

g2. 646

bat. Habuit ibi prælium cum Pisandro, et
quamvis dux Persarum esset tamen ut dicit
Iustin. l. 6. c. 3. non tam Persis quam pa-
triæ studebat, et sicut afflictis Athenensium
rebus author amissæ dominationis fuerat,
sic volebat idem haberi redditæ, patriamq
vincendo recipere, quam victus amiserat:
Fatum illud Athenarum fuit, ut ante à Per-
sis crematæ, manibus eorum et nunc à Lace-
dæmoniis dirutæ ex spoliis Lacedæmonia-
rum restituerentur; versâ quoque vice nunc
haberent socios, quos tunc hostes habue-
rant; et hostes nunc paterentur, cum quibus
iuncti tunc arctissimis societatis vinculis
fuerant. Iustin. c. 5. l. 6.

Vixit circa hæc tempora Demosthenes Orator
cuius Pater erat μαχαιροποιός ut di-
cit Iuvenalis Satyr. 10.

———— hævus et illum
Exitus eripuit, quem mirabantur Athenæ
Torrentem et pleni moderantem frena theatri.
Diis ille adversis genitus, fatoq sinistro
Quem Pater ardentis massæ fuligine lippus,
A carbone et forcipibus, gladiosq parante
Incude, et luteo Vulcano ad Rhetora misit.

Valer. Maxim. l. 3. c. 4 ita de eius Patre
loquitur. Quam matrem Euripides et quem
patrem Demosthenes habuerit, ipsorum quo-
que seculo ignotum fuit: alterius à matrem
olera, alterius Patrem cultellos venditasse
omnium pene doctorum literæ loquuntur.
Sed quid Demosthenis Oratoriâ vi clarius.
Thysius addit, Plutarchum dixisse De-
mostenis summi illius Oratoris Patrem
Demostenem dictum fuisse, quod supra
diximus, illumq teste Theopompo Histori-
co, virum probum, honestum, Machæropium
cognominatum ab officinâ gladiorum, quam
Athenis egregiam, multisq artificibus servis
instructam habebat. Matrem eius Æschi-
nes tradit ex barbarâ muliere et Atheniensi
cum quodam exule natam: id verum sit nec
ne, incertum est, nam ad falsam calumniã

647

g. 3.

INSTYTUT BABAN

id objectum Demosthenis ab æmulo putatur.
Fuit autem Demosthenes Orator omnium
maximus, ut sub Oratoris nomine apud Græ
cos Demosthenes intelligatur, sicut apud
nos Cicero. Et quantum potuerit industria
apud hunc hominem leg. Val. Max. l. 8.
c. 7. Græca quoque industria, quoniam
nostræ multum profuit, quem meretur fru-
ctum Latinæ Linguæ recipiat. Demosthe-
nes, cujus commemorato nomine, maximæ
eloquentiæ consummatio audientis animo ob-
oritur, cum inter initia juventæ, artis, quam
affectabat, primam literam dicere non po-
sset, oris sui vitium tanto studio expugnavit,
ut ea à nullo expressius efferretur. Deinde
propter nimiam exilitatem acerbam auditu
vocem suam exercitatione continuâ ad matu-
rum et gratum auribus sonum perduxit.
Lateris etiam firmitate defectus, quas
corporis habitus vires negaverat, à la-

bore mutuatus est. Multos enim versus u-
no impetu spiritus complectebatur, eosque
adversa loca celeri gradu scandens, pronun-
tiabat. Ac vadosis littoribus insistens, decla-
mationes, fluctuum fragoribus obluctantibus
edebat. ut ad fremitus concitatarum concio-
num patientia duratis auribus uteretur. Fer-
tur quoque ore insertis calculis multum ac diu
loqui solitus, quo promptius ac resolutius
vacuum esset. Præliatus est contra rerum na-
turam, et quidem victor abiit, malignitatem
ejus pertinacissimo animi robore superando.
Itaque alterum Demosthenem mater, alterum
industria enixa est. Val.
Olympiad. 101 floruit Timotheus Cono
nis filius, peritus rei militaris et
imperii gerendi. Ille Conon efficit ut
Athenienses fierent maris duces. Timotheus
à pictoribus depictus passim exstabat,
quasi dormiens reti urbes caperet, quod
ille ægre tulit, quasi fortunæ hæc tri

Corn. Nepos. In classi præfectur. Timot.

C. a. Off.

648

g. 4.

buerent, et non virtuti ejus. Isocrates
discipulus fuit, Platoni fuit familiaris
Olymp. 101 anno 2. moritur Lysias Orator
tor Olymp. 102. Lacedaemonii a Thebanis
nis bello pressi et ad angustias redacti,
dacti, ad Athenienses, quibus so
Tyrannos constituerant, ad inferum
opem supplices coguntur confugere.
Qui ad Leuctram semel fusi maxime
doluerunt sane cladem. Ad Mantineam
neam vero cum essent, Athenienses
Iphicratem cum 200 juvenum uno
die conscriptis auxilio miserunt. Atheni
nes dicebat facile est vobis irasci
et placari iterum. Plutarch. ὁ Ἀθηναίων
δῆμος εὐκίνητος πρὸς ὀργὴν
εὐμετάθετος δὲ πρὸς ἔλεον.
Olymp. 103. anno 2. Aristoteles venit
Athenas annos natus 18, ad Platonem,
tonem, et in eo audiendo 20 annos
consumit. Dion Halicarn. 6. 257.

Cic. Tusc. quaest. Libro quinquo cooce.

Xenoph. l. 6.

Corn. Nep. Iphicr.

Eadem Olympiade Tyrannus Eretriae
redegerat in suam potestatem Oropum
quae erat juris Atheniensium, quam
cum bello repeterent, Thebanis in auxilium
xilium accersitis, depositi instar tradiderunt,
runt, sed illi non restituerunt, Haec causa
sa acta est a Callistrato, qui Demosthenis
Athenis ardorem valde auxit. Demosthenes
Athenes interrogatus, uter valeret superior
esse. respondit, ego in scribendo ille
in dicendo.
Olymp. 104. Cum Athenienses florerent
et Epaminondas occubuisset, deliciis
se dediderunt.
Olymp. 105. annos. moritur Xenophon. Hic fuit
Socraticus. Primus Philosophorum, qui
historiam scripsit. Ejus scripta de Socrate
dicuntur Ἀπομνημονεύματα. Propter
suavitatem dicendi, nuncupatus est Mu

Plutarch. vit. Demosth. Gell. l. 3.

Justin. l. 6. Plut. vit. Athen.

Diog. Laert. l. 2. 120.

649

Quint. Curt. l. 10 c. ... [illegible] sa Attica, et apis Attica. Interfuit expeditioni Cyri minoris, contra Artaxerxem Mnemone bellum gerentis; sane expeditionem descripsit postea dux exercitus fuit electus eumque domum reduxit. Conjunxit se cum Agesilao, ideoque exilio ab Athenienibus damnatus. Obiit Corinthi, cum 90 annum vitae exiisset.

Cic. Caton. Major. c. ...

Olymp. 105. Philippus Macedoniae Rex Amphipolin obsidet, oppugnat, capit. De ea cum Philippo Athenienses postea bellum gesserunt, donec deinde per 10 annos pacem fecerunt. Diod. l. 16. c. 8.

Olymp. 105. anno 3. Athenienses potentia sua elati, asperos et superbos sese exhibent adversus socios, quod quoque facit Chares qui in Corcyram profectus caedes rapinas excitat, unde malè au-

diunt Athenienses, et deficiunt ab illis, Chii, Rhodii, Coi, Byzantii. Cum haec fama percrebuisset, suadet Isocrates ut pacem faciant, libertatem illis concedant, et maris imperium omittant. Sed Athenienses mittunt Charetem et Chabriam, qui ad Chium occubuit, deinde Charetem cum 60 navibus, Iphicratem quoque et Timotheum cum aliis 60 navibus mittunt. Hi conspirant in Byzantium, Socii ad tuendum Byzantium. Utriusque classis convenit ad Hellespontum. Cum jam dimicaturi essent ingens procella exoritur, quâ territi Iphicrates et Timotheus pugnam differro voluerunt. Chares vero pugnandum statuit sed infeliciter confligit et praelio navali funditur. Victus Athenas scribit, et Iphicratem ac Timotheum

650

proditionis accusat, qui statim mul-
tati sunt pecunia, et munus ipsis
est abrogatum. Deinde jussu Isocra-
D.od.l.5. tis pacem cum sociis iniverunt. De
Xenophonte Diog. Laertius l. 2. loqui-
tur. Xenophon, Grylli filius Athenienses
pago Ercius fuit, verecundus admodum
et ultra quam dici possit speciosus. Aiunt eum
quum Socratem in Angiporto quodam habu-
isset obvium, porrecto baculo transire prohi-
bitum: percontati vero, ubinam venirent
quae humanis usibus sunt necessaria, quum
ille respondisset: rursus, ubinam boni ac probi
homines fierent, harente illo, dixisse Socratem
Sequere igitur et disce. Eunap. ita de eo lo-
quitur. Xenophon Philosophus, qui vir so-
lus ex omni Philosophorum numero, cum scri-
ptis, tum factis sapientiae studium expressit
moralem virtutem libris commentariisque

consignavit: idem in rebus gerendis facile
praestantissimus dux, quique praeeundo exemplis
duces et imperatores exercitus genuit. Neque vero
M. ille Alexander Magni cognomen adeptus
fuisset, ni Xenophon virorum fortium res etiam
perfunctorie et quasi aliud agentibus facti-
tatas memoriae ac literis prodendas esse
monuisset. De Timotheo Imperatore Atheni-
ensi. ita loquitur Corn. Nepos. p. m. 99. Idem
Classi praefectus, circumvehens Peloponesum, La-
conicam populatus, classem eorum fugavit. Cor-
cyram sub imperium Atheniensium redegit, so-
ciosque idem adjunxit Epirotas, Athamanas, Cha-
onas, omnesque eas gentes, quae mare illud ad-
jacent. Quo facto Lacedaemonii de diuti-
na contentione destiterunt, et sua sponte Athe-
niensibus imperii maritimi consulatum vel prin-
cipatum concesserunt, pacemque his legibus
constituerunt, ut Athenienses mari duces essent.

651

Quæ victoria tantæ fuit Atticis lætitiæ,
ut tum primum aræ paci publicæ sint factæ,
eiq; deæ pulvinar sit institutum. Cujus laudi
ut memoria maneret, Timotheo publicè statu=
am in foro posuerunt. Qui honos huicuni
ante hoc tempus contigit, ut cum Patri popu=
lus statuam posuisset, filio quoque daret.
Sic juxta posita recens filii, veterem patris
renovavit memoriam. Cic. elegans huic Timo=
theo dat testimonium. l. 1. Officior. Africa=
nus eloquentiæ gloria cumulavit bellicam;
quod idem fecit Timotheus Cononis filius, qui cũ
belli laude non inferior fuisset, quàm Pater, ad
eam laudem doctrinæ et ingenii gloriam adjecit.
5 Tusculan. quæst. de eodem loquitur Timo=
theo hisce verbis. Timotheum, clarum homi=
nem Athenis, et principem civitatis, ferunt,
cum coenavisset apud Platonem, eoq; convivio
admodum delectatus esset, vidissetq; eum po=
stridiè dixisse: Vestræ quoque coenæ non solum

in præsentiâ sed etiam postero die jucundæ
sunt. Olympiad. 102. ut audivimus supra
constituitur Dux Iphicrates, de quo Corn. Nep.
Iphicr. subsidio Lacedæmoniis profectus,
Epaminondæ retardavit impetus, nam ni=
si ejus adventus appropinquasset, non prius
Thebani Spartâ abscessissent, quàm captã
incendio delessent. Fuit autem et animo
magno et corpore: imperatoriâq; formâ et
ipso adspectu cuivis injiceret admirationem
sui, sed in labore remissus nimis, parumq;
patiens, ut Theopompus memoriæ prodidit.
bonus v. civis, fideq; magnâ, quod cum in
aliis rebus declaravit, tum maximè in
Amyntæ Macedonis liberis tuendis. Jam
aliquid dicemus de Demosthene, quem ita
Gellius l. 3. c. 13 depingit. Hermippus hoc
scriptum reliquit Demosthenem admodum ado=
lescentem ventitare in Academiam, Plato=
nemq; audire solitum, atque is, inquit, De=

INSTYTUT BADAN

mosthenes domo egressus, ut ei mos erat, qu
ad Platonem pergeret, compluresq; populos
concurrentes videret percontatur ejus rei causā
cognositq; currere oēs auditum Callistratum.
Is Callistratus Athenis orator in Rep.
fuit, Illi δημαγωγοὺς appellant. visum est
paulum deverrere, expeririq; an fad digna
auditu tanto properatum studio foret. ve-
nit, inquit, atque audit Callistratum nobi-
lem illam τὴν πειθὼ ὀνομαστὶ dixerit dicentem
atque ita motus et demulctus, et captus est
ut Callistratum jam inde sectari cœperit,
academiam cum Platone reliquerit.
Olymp. 104. Athenienses post tot victorias
se voluptatibus immerserunt, de quâ re [illegible]
Just. librum 6. sub finem, qui ita dicit.
Epaminondæ morte, etiam Atheniensium
virtus intercidit. Siquidem amissō, cui
æmulari consueverant, in segnitiem torporemq;
resoluti, non ut olim in classem [illegible]

Sed in dies festos apparatusq; ludorum
reditus publicos effundunt, et cum authori-
bus nobilissimis poëtisq; theatra celebrant,
frequentius scenam quam castra visentes,
versificatoresq; meliores quam Duces lau-
dantes. Tunc vectigal publicum, quo antea mi-
lites et Reges alebantur cum urbano populo
dividi cœptum est. Quibus rebus effectum
est, ut inter otia græcorum sordidum et obscu-
rum antea. Macedonum nomen emergeret:
et Philippus obses triennio Thebis habitus,
Epaminondæ et Pelopidæ virtutib. eruditus
regnum Macedoniæ Græciæ et Asiæ cervi-
cibus, velut jugum servitutis imponeret. De
Xenophonte supra locuti sumus. Huic te-
stimonium insigne dat Cic. Caton. Major.
Multus ad res, inquit, perutiles Xenophon-
tis libri sunt: quos legite quæso studiose.
quid potest dici jucundius!

65J 5.

INSTYTUT BABAN

Olymp. 107. Demosthenes contra Philippum
habet orationes quae hinc dicuntur Phi-
lippicae suadet Atheniensibus, ut copias
Macedoniam mitterent. Olynthii a Ma-
cedonibus pressi legatos de auxilio
miserunt Athenas, quibus Demosthenes
Diod. l. 16 c. 8 suadet orationibus Olynthiacis, ut illis
auxilium mittant, nam in illorum
quiete securitas Atheniensium stabat.
Philippus Olynthum expugnat, servos ven-
dit, multos ad defectionem muneribus
solicitat. Athenienses contra bello irritant
et se aperte Philippi hostes profitentur.
Olymp. 108 Plato Academiae princeps
Sen. Ep. moritur 82 anno aetatis, natali suo. Alii
Val. M. l. 8 scriptores non consentiunt in aetatis numero.
Cic. Senect. Diogenes Laertius scribit Platonem in
Diog. Laert. nuptiis discumbentem mortuum. Aristo-
teles aram exstruxit Platoni cum

inscriptione.
Βωμὸν Ἀριστοτέλης ἱδρύσατο τόνδε
Πλάτωνος
ἀνδρὸς, ὃν οὐδ' αἰνεῖν τοῖσι κακοῖσι
θέμις.
Dicitur Moses Atticissans. Numenius
scribit Platonem omnia quae de Deo
tradidit ex Mose suffuratum fuisse
Τί γάρ ἐστι Πλάτων, ἢ Μωσῆς
ἀττικίζων. De Platone leg. Aug.
l. 8 de Civ. Dei c. 4. 5. 6. Aixor. l. 2. ait.
Multa Deo digna, nec communia sen-
tiens multitudini. Plato in Epistol. qua-
dam. Quando ad te scribam, ab initio
Deum ponam et quidem unicum, prae-
sertim si epistola debet esse pondero-
sa, sin vero minus, Deos in multitu-
dine ponam. Platonis summum bonum
fuit ὁμοίωσις τῷ Θεῷ. Theod. serm.
p. 160. Joseph. l. 2. contr. Appion. p. 1076.
Sepultus fuit in Academia ubi docuit

654 b. 2.

Platonis discipuli nominantur à
Diogene Laërt. p. 213. Platoni in Scho-
la successit Speusippus, et præfuit Scho-
læ 8 annor. Diog. Laert. Plutarch. de
adulat. et vero amico. Morti vicinus
accersitum Xenocratem oravit, ut illi
in docendi munere succederet. Fuit A-
theniensis ex sorore Platonis natus.
Alii eum Paralysi periisse, alii Phti-
riasi, alii moerore volunt.
Ol. 108 a. 2. Gestum fuit bellum
Sacrum inter Thebanos et Phocen-
ses deprædabantur Delphos, cujus
sacrilegii Athenienses participes
erant. De poenâ sacrilegorum Diod.
c. 65. l. 6. Eodem anno Philippus pa-
cem cum Atheniensibus facit.
Olymp. 109. Confulit Philipp. Alexan-
drum Aristoteles 15 annorum
Eadem Olympiad. Epicurus ...

qui carit ut dent ad opulas. Cic. de fin.
Ejus imaginem non modo in tabulis l. 2. c. 71
sed etiam in poculo et annulis ha- Diog. Laert.
bent. Menander eodem anno nasci-
tur, princeps Comoediar. à Theo-
phrasto institutus. Speusippo succedit Diog. l.
Xenocrates, et præest Scola Plato- ...
nicæ 25 annos.
Olymp. 119. Demetrius Phalereus Athe- Cic. Acad. ... Speusippus et Xenocr.
cæ incolas recensent 20001 Inquilino-
rum 10000. Servorum 400000. Eâdē
Olymp. pugna ad Cheroneam Gesta
est. Philippus hoc agebat ut Græ-
ciâ potiretur, et eis bellum inferre
constituit, quos facile vinci potuit.
Athenienses ubi audiverunt de
Philippo perterriti sunt, sed autore
Demosthene à Boeotis auxilium
petierunt, quo Philippus suos mi-
lites ablegaverat. Superarat Tha...

Gell. lib. 9. c. 3.

655 53.

res ex tot praeclaris Athenien. Ducibus,
~~rei~~ qui rei bellicae peritia, non
plus quam gregarius miles praesta-
bat. Atrox ibi praelium ad longum
tempus committitur, et utrinque
magna strages edebatur. Sed tan-
Justin. l. 9. dem Athenienses vincuntur. Diod.
c. 3. l. 16. Huic praelio interfuit De-
Pausan. l. 1. et reliqui mosthenes, qui fuga elapsus dicebat
Ἀνὴρ ὁ φεύγων καὶ πάλιν μαχήσεται.
ἐγχάλιοις Clypeum etiam reliquit, cui inscripse-
rat Ἀγαθῇ τύχῃ.

Εἴπερ ἴσην ῥώμην γνώμης Δη-
μόσθενες εἶχες
οὔποτ' ἂν Ἑλλήνων ἦρξεν Ἄ-
ρης Μακεδών

Platonem quem supra allegavimus
ita laudat Joseph. l. 2. contra Appion.
Plato mirabilis apud Graecos etiam
honestate vitae praecedens; et [illegible]

sermonum et persuasione Philosophia
cunctos excellens, ab his qui sibi viden-
tur praestantes in rebus civilibus perpetuo
pene illuditur cavillisque comicis tradu-
citur. cum etiam utique qui illius ver-
ba consideraverit, frequenter et facile re-
periat, quae etiam consuetudini pluri-
morum proxima esse noscuntur. Et Theodor.
Sermon. 12. de Platonis Sanctimonia citat
ipsum locum Platonis hisce verbis:
Deo gratum amicumque hominem, ne-
cesse est quam queat maxime talem
evadere, qualis sit Deus; hacque potissi-
mum ratione. Qui enim frugi homo
temperansque est, Deo est carus, similis
enim ille est. Qui vero non est tempera-
tus absimilis plane est. Et alio loco:
Quapropter tentandum est ut a terris
ad Deum quam ocissime fugiamus et

a. fuga, ipsa Dei similitudo, quantum in nobis est. Similitudo a. ut cum prudentia sancti ac justi simus. Platonis senectutem laudat Seneca. Ep. 58. Plato ipse ad senectutem se diligentia pertulit. Erat quidem corpus validum ac forte sortitus, et illi nomen latitudo pectoris fecerat, sed navigationes et pericula multum detraxerant viribus; parsimonia tamen et earum quae aviditatem evocant modus, et diligens sui tutela, perduxit illum ad senectutem, multis prohibentibus causis. Nam hoc scis, puto, Platoni diligentiae suae beneficio contigisse, quod natali suo decessit, et annum unum atque octogesimum implevit, sine ulla deductione. Ideo Magi, qui forte Athenis erant, immolaverant defuncto, ampliorem fuisse sortis quam humanae rati, quia consummasset perfectissimum numerum, quem

novem novies multiplicata componunt. Locum Valer. Max. vid. supr. c. 3. Cic. a Caton. Maj. ita loquitur. Est etiam quiete et pure atque eleganter actae aetatis placida ac lenis senectus: qualem accepimus Platonis, qui uno et octogesimo anno scribens est mortuus. Olymp. sequenti ut supra meminimus vocatus a Philippo Aristoteles Alexandrum informare coepit. Epistola Philippi ad Alexandrum extat apud Gellium ut l. 9. c. 3. Φίλιππος Ἀριστοτέλει χαίρειν. Ἴσθι μοι γεγονότα υἱόν. πολλὴ οὖν τοῖς θεοῖς χάριν ἔχω, οὐχ οὕτως ἐπὶ τῇ γενέσει τοῦ παιδὸς, ὡς ἐπὶ τῷ κατὰ τὴν σὴν ἡλικίαν αὐτὸν γεγονέναι. ἐλπίζω γὰρ αὐτὸν ὑπὸ σοῦ τραφέντα καὶ παιδευθέντα ἄξιον ἔσεσθαι καὶ ἡμῶν καὶ τῆς τῶν πραγμάτων διαδοχῆς.

Atheniensibus ut supra diximus victis dies Justin. l. 9. c. 3. illum diem universae Graeciae et gloriam dominationis, et vetustissimam libertatem finivit.

Olymp. 108. Natus est Epicurus, qui tam accurate tamque diligenter, ut loquitur Cic. 2 de Fin. c. 31. cavit ac sancivit, ut Amynomachus et Timocratus hæredes sui de Hermachi sententia darent, quod satis sit ad diem agendum natalem suum, quot annis mense Gamelione: itemque omnibus mensibus vicesimo die lunæ darent ad eorum epulas, qui una secum philosophati sunt: ut sui et Metrodori memoria colatur. Natus est eodem anno, quo Epicurus, Menander Græcus Poëta Comicus, de quo Gellius historiam narrat. l. 17. c. 4. Menander à Philemone nequaquam pari scriptore in certaminibus comœdiarum ambitu gratiaque et factionibus sæpè vincebatur; eum cum forte habuisset obviam, quæso, inquit, Philemo, bona venia dic mihi: quum me vincis non erubescis? Menander

alii centum octo, alii 109 comœdias reliquisse ferunt. Apollodori scriptoris celeberrimi hos de Menandro versus legimus, in libro qui Chronica inscriptus est.

Κηφισιεὺς ἦν ἐκ Διοπείθους πατρός,
Πρὸς τοῖς ἑκατὸν πέντε γράψας δράματα
Ἐξέλιπε πεντήκοντα καὶ δυοῖν ἐτῶν.

Cepsisieus genere ex Diopete Patre,
Quinque et centum cum scripsisset fabulas,
Fato est defunctus annos duos natus et
quinquaginta.

Cic. de Speusippo 1. Academ. Quæstionum. Cum Plato Speusippum Sororis filium Philosophiæ quasi hæredem reliquisset, duos autem præstantissimos studio, atque doctrina Xenocratem Chalcedonium, et Aristotelem Stagiritem; qui erant cum Aristotele Peripatetici dicti sunt, quia disputabant inambulantes in Lyceo.

658

Philippus ut supra diximus potitus victo-
riâ, cum petulantius esse adversus capti-
vos gererent, Demades ita eum objurga-
vit. Quando te Fortuna Agamemnonis per-
sonâ induerit, nonne te pudet Thersitae si-
milem esse. Hoc dicto adeo mutatus
fuit Rex, ut petulantiam remitteret
et Demadem miratus ipsum cum libe-
Superbus Alexand. ris et aliis captivis dimisit. Legatos
Justin. etiam Athenas misit, cum quibus foe-
Polyb. l. 5. c. 10. dus novum iniit. Polyb. ita loquitur
Philippus non tantum armis sed et hu-
manitate et aequitate Athenienses vi-
cit etc.

Olymp. 110 anno 3. Obijt Isocrates, nam
audito nuncio de Cheronensi clade, vo-
luntariam necem triduanâ inediâ accer-
Pal. sit sibi, noluit patriam quartum oppre-
lib. 8c. ssam intueri. Uno anno vel quadrien-
Apar. 689. nio antè quam mortuus est [illegible]
thenaicam scripsit, quam scripsit [illegible]

triennio saltem abfuerit à centesimo. Tra-
dunt quidam, ipsum 98 annos natum fuisse.
Discipulos habuit praeclaros Xenophontem, Paul. l. 2.
Timotheum Cononis filium, quorum Cic. 3. et
meminit, Lycurgum Oratorem et Theopompum
Dionem, de quibus Cic. Theopompus est 3. Orator
ἐπιφανέστατος τῶν τοῦ Ἰσοκράτους ad 1 Tuscul.
ἀκροατῶν. Vixit tum etiam alius Isocrates quaest.
successor et discipulus majoris, Amy- 3 Orat.
clae filius. (Fuit adhuc alius tempore
Ciceronis, qui creditur auctor esse adhor-
tationis ad Demonicum juxta Muret.)
Eodem hoc anno Demosthenes muros ci-
vitatis suâ pecuniâ insumptis 100 mi-
nis refecit, quapropter Ctesiphon populo
suadet ut coronâ aureâ cingeretur. Quod
cum Aeschines aegrè ferret Ctesiphontem
accusat, quod ejus decretum adversare- 12.
tur legibus, et eum qui coronatus
erat indignum esse, quod multa te

tria incommoda fecisset. Absoluta haec causa est Olymp. 112.

Diod. Sic. lib. 17 / Justin. lib. 9 / Plutarch. 855. Olymp. 111. Philippus à Pausania in filiae nuptiis obtruncatus est. Demosthenes etiam in publicum processit splendide vestitus et corona redimitus, cum tamen nuper filia sua diem obiisset. Post Philippi mortem contra Alexandrum consilia agitant belli et ab eo defecerunt. Sed ille tam mira celeritate in Graeciam irrupit, quo perterriti Athenienses (Justin. lib. 11 c. 3 / Plutarch.) deprecabantur, quod non prius veniam petissent. Alexander humaniter legationi respondens Athenienses liberavit, et eis bellum remisit. Inter Legatos erat etiam Demosthenes, sed ad Alexandrum non pervenit, metuens sibi propter suas Philippicas. Alexander deinde legatos Athenas misit et Oratores omnes sibi dedi jussit, in quibus Demosthenes (Justin. lib. 11 c. 4)

hanc fabulam populo narrabat, quod lupi canes traderent. Tandem Demades pro caeteris Oratoribus sese offert, qui etiam dextre eloquentiae suae robore legationem confecit et populum Alexandro reconciliat. Aristoteles ubi Alexandrum instituendo satis operae navasset, redit Athenas, et 13 annos docuit in Lyceo.

Olymp. 112 anno 3. Demosthenes Aeschinem adversarium vicit. Aeschines solum vertere coactus fuit. Aeschines Rhodum deinde concedit, et suam Orationem recitavit adversus Demosthenem, tunc jussus est etiam Demosthenis recitare, quam cum mirati fuerant Rhodii, Aeschines dixit quid si ipsum hominem orare audivissetis.

Olymp. 114. Athenienses quidem quieverunt, quamdiu vixit Alexander,

sed ipso mortuo totius Graeciae imperi-
um sibi asserere voluerunt. Demosthene
suasore Athenienses Antipatrum vicerunt
qui deinde iterum victi Demadem
et Phocionem pacem petentes mittunt,
sed ille nullis aliis conditionibus se
daturum dixit, nisi omnia sua ipsi tra-
derent; hoc erat responsum, cum ille
Lamiae ab Atheniensibus inclusus.
Tandem necessitate coacti se dedunt
humaniter tamen illos habuit, et ur-
bem illis concessit, mutatis paucis in
Republicâ. Qui censum non habebant
per 22000 in Thraciam cesserunt, qui
domi manebant quasi 9000 Solonis
legibus gubernabant Remp. Praesidium
tamen habere cogebantur. Quam humanus
fuerit Philippus adversus Athenienses victos
docet Justinus l. 9. c. 4. Athenienses ...

passus infestissimos fuerat, et captivos gra-
tis remisit, et bello consumptorum corpora se-
pulturae reddidit, reliquiasque funerum ut ad
sepulcra majorum deferrent ultrò hortatus est.
Super haec Alexandrum filium cum amico An-
tipatro, qui pacem cum his amicitiamque jun-
gerent Athenas misit. Isocrates Athenis Ora-
tor, cum audivisset cladem Cheronensem, prae
dolore mortuus est. Hunc Isocratem laudat
Val. Max. l. 8. c. 7. his verbis. Isocrates no-
bilissimum librum, qui inscribitur Παναθηναϊ-
κὸς (continebat n. omnia Atheniensium memorabi-
lia facta.) quartum et nonagesimum annum scri-
bens et agens, ut ipse significat, composuit, opus
ardentis spiritus plenum. Ex quo apparet
senescentibus membris eruditorum intus ani-
mos industriae beneficiò florem juventutis reti-
nere. Neque hoc stylo terminos vitae suae clausit,
namque admirationis ejus fructum quinquennio
percepit. Pausan. l. 1. p. 32. ait ipsum reliquisse

661 i.

tria praeclara actae vitae monumenta: primum
Perseverantiae, quod cum 94 annos vixisset nũ-
quam discipulos habere desiit: alterum. Mo-
destiae, quod semper fuit à publicis negotiis
et curis seiunctus: tertium quod sibi libertatẽ
carissimam rerum omnium fuisse declaravit.
Aristotelis et Isocratis aemulationem Cicero
Tusc. quaest. l. 2. describit. Aristoteles vir sum-
mo ingenio scientiae copiâ, cum motus esset
Isocratis Rhetoris gloria, dicere etiam coepit,
adolescentes docerẽ et prudentiam cum eloquen-
tiâ jungere.
Olymp. 111. trucidatur Philippus quomodo
hoc factum sit narrat Justin. l. 9. c. 6. Di-
es erat pro magnitudine duorum Regum
et collocantis filiam et uxorem ducentis insignis.
Sed nec ludorum magnificentia deerat, ad quo-
rum spectaculum Philippus, dum sine custodi-
bus medius inter duos Alexandros filium
generumq; contenderet, Pausaniae nobilis ex
Macedonibus adolescens, nemini suspectus

occupatis angustiis, Philippum in transitu ob-
truncat, diemq; laetitiae destinatum foedum
luctu funeris facit. Athenienses, cum cognovissent
mortem Philippi statim defecerunt, sed ut Justin.
loquitur l. 11. c. 3. sicut primi defecerant, ita
primi poenitere coeperunt: contemptum hostis in
admirationem vertentes, pueritiamq; Alexan-
dri spretam antea, supra virtutem veterum Du-
cum extollentes. Missis itaque legatis bellum
deprecantur: quibus auditis et graviter in-
crepatis, Alexander bellum remisit. Alexander
deinde vastat urbes, captivos occidit etc. quae
res ut loquitur Justin. l. 11. c. 4 miseranda
Atheniensibus visa, itaque portas refugiis profu-
gorum contra interdictum Regis aperuere. Quam
rem ita graviter tulit Alexander, ut secundâ
legatione denuo bellum deprecantibus, ita demum
remiserit, ut Oratores et Duces, quorum fi-
duciâ toties rebellent, sibi dedantur. paratisq;
Atheniensib. ne cogantur subire bellum, eo res
reducta est, ut retentis Oratoribus, Duces in

662 1.2.

INSTYTUT BADAN

exilium agerentur. Sen. Ep. 94 ita loquitur. Agebat Alexandrum infelicem furor aliena devastandi, et ad ignota mittebat. An tu putas sanum qui à Graeciae primum cladib. in quâ eruditus est, incipit, qui quod cuique optimum est eripuit. Lacedaemona servire jubet, Athenas tacere. h.e. Oratores quiescere, qui Pop. Orationib. suis concitatis ad seditiones excitabant. Cic. de Isocrat. 3 Oratore. Etenim videmus ex Isocratis ludo et summorum hominum, in suo cujusque genere artificum et magistrorum exisse discipulos dissimiles inter se, attamen laudandos, cum ad cujusque naturam institutio Doctoris accommodaretur; cujus est vel maximè insigne illud exemplum, (ut caeteras artes omittamus,) quod dicebat Isocrates doctor singularis, se calcaribus in Ephoro, in Theopompo frenis uti solere: alterum n. exsultantem verborum audacia reprimebat, alterum cunctantem et quasi verecundantem incitabat. Isocratis modestiam Cic. l. 3 de Orat. attingit his verbis: minus in Republ. versabantur, sed hujus tamen ejusdem sapientiae doctores erant, ut Gorgias, Thrasymachus, Isocrates inventi sunt, qui cum ipsi doctrinâ et ingeniis abundarent, à re civili et negotiis animi quodam judicio abhorrebant.

Olymp 114. anno 3. Mortuus est Aristoteles anno aetatis 63 in Chalcide Euboeae. Quò secesserat accusatus impietatis quod Paeana in Herniam cecinisset. Alii scribunt ipsum haustâ cicutâ periisse, cum Apologiâ suâ nihil effecisset. Alii scribunt ipsum se praecipitasse in Euripum, his verbis; quoniam Aristoteles non capit Euripum, Euripus capiat Aristotelem. Proposita enim ei quaestio fuerat, cur Euripus inconstans adeò esset, quam cum solvere non posset pudore et taedio se illuc praecipitavit. Hi

1310

669 i.3.

Athen. bliothecam suam legavit Theophrasto. Theophrastus reliquit Neleo Scepsio. Ne- leus posteris, qui eos neglectos reposuerunt, qui cum audirent Reges Attalicos con- quirere Bibliothecam illos in fossa occul- tarunt, deinde humore et blattis viti- atos vendiderunt Apelliconi, qui in nova exemplaria transtulit mendose; deinde ab Apellicone venerunt ad Gra- maticum Tyranneonem Rom. à Tyran- neone venerunt ad Andronicum Rho- dium, qui edidit hos quos habemus libros. Aristoteli successit Theophrastus vid. Gell. Habet nomen Theophrastus

Gell. l. 13 c. 5. de Aristot. et Theop. à divinitate loquendi, cum ante voca- retur Tirtamus. Ab Cicerone vocatur elo-

Cic. Orat. quentissimus. Accurrebant ad illum audi-

Gell. l. 2. c. 9. Theop. endum 2000 auditores. Eodem quo Ari- stoteles anno interiit Demosthenes. Nam cum Antipatrum advenisse audisset, cum

suis secessit ~~cum suis~~ in Calauriam Insulam in templum Neptuni, à quo cum Archias ab Antipatro emissus eum deducere vellet, hausto veneno obiit et procidit ad aram.

Gell. l. 15. c. 28. Sen. et Cic. Juv. Sat. 10. Populus Atheniensium, cum prius eum ca- pitis eum damnavisset, deinde statuam ae- neam ei posuerunt, et in Prytanneo victum familiae decreverunt. Archias poenas de-

Paus. l. 2. p. 13 et 14. dit sui facinoris. Vixerunt illo tempore et inter discipulos Aristotelis fuerunt Ari- stoxenes Musicus vir longè omnium do- ctissimus. Dicearchus Messenius Peripa- teticus, Heraclides Ponticus qui scripsit librum περὶ πολιτείας. Eodem tempore mortuus est Corinthi Diogenes Cynicus qui venit Athenas ad Antisthenem, à quo etiam baculo et virgis caesus recedere no- luit. Fuit ejus discipulus Onesicritus, et Monimus quidam et Crates Thebanus, Hyperides Orator, etiam floruit, sic inter

664 i.4.

tormenta linguam sibi demordit, ne patria arcana proderet. Vixit etiam Dinarchus.

Olymp. 115. anno 2. Athenienses ad Antipatrum mittunt legatum Demadem ut praesidium ex Munichia juxta promissum suum educeret. Antipater Demadem et filium ejus jubet obtruncari. Antipater Polyperchontem moriturus Ducem constituit summâ potestate et Cassandrum Chiliarchum proximâ potestate. Cassander mittit Nicanorem, ut praesidium teneret in Munichia. Cum Athenienses inter se dissiderent abrogarunt statum Oligarchicum, inter

Corn. Nep. de Phocione. quos erat Phocio, et reducunt Democraticum. Erant eo tempore duae factiones, una optimatum altera populi partes [illegible] agebat. Cum damnatus esset Phocio

Corn. Nep. de Phocione.

rogavit populum, ut se solum condemnarent, reliquis parcerent, sed nihil profecit, omnes enim amici cicutâ in carcere perire cogebantur. Cum quaererent ab eo, an quicquam vellet filio nunciari; volo, inquit, nimirum, ne recordetur meae injuriae. Mortui cadaver extra fines Atticos deportatum in Megarica crematum est, ubi mulier quaedam ipsius ossa apud focum defodit, et dixit O Vesta depono apud Te hujus boni viri ossa, donec reddantur patriae, cum ad sanam mentem redierint Athenienses; Quod paulò post factum est, nam poenitentes aeneam ei statuam posuerunt, et ossa ejus reduxerunt. Alios itidem Athenienses condemnaverunt post eum. Demosthenis exilium de quo supra aliquid, ita describit Pausanias. l. 1. p. 13 et 14. Demosthenes

INSTYTUT BADAN

quem in Calauream, quæ insula juxta
Troezenem est, Athenienses exilii causa con
cedere coëgerunt, revocatumq; paulò post,
iterum post Lamiacam cladem in exilium
misere, quo tempore in eandem insulam se=
versus, hausto veneno interiit. Hunc ex
omnib. Graecis exulibus unum ad Antipa=
trum et Macedonas non traxit Archias.
Thurius erat Archias patria, Negoti=
um is valdè inhumanum suscepit, nam oes
qui ante cladem à Graecis acceptam in
Thessaliâ, Macedonib. adversati fuerant,
captos ad Antipatrum poenas daturos
trahebat. Huc igitur Demosthenis nimius
in patriam amor evasit. Quo mihi illud
præclarè dictum videtur, hominem nimis
Reipubl. administrationi deditum et po=
pulari aurâ fidentem, haud unquam feli=
citer diem extremum claudere. De Aristote
le, memorat Diogenes Laert. l. 5. ...

quum se ad quiescendum componeret, æream
sphæram tenere in manu pelvi subjecta, eo
consilio, ut quum dormientis manu excussa
sphæra, in subditum æreum vas incidisset,
sono illius excitus exsurgeret. Quem successo=
rem Aristoteles delegerit docet Gell. l. 13. c. 5.
Aristoteles Philosophus annos jam ferè natus duo
et sexaginta, corpore ægro affectoq; ac spe vitæ
tenui fuit: tunc omnis ejus sectatorum cohors
ad eum accedit, orantes obsecrantesq; ut ipse
deligeret loci sui et magisterii successorem,
quo, post summum ejus diem, proinde ut ipso
uterentur ad studia doctrinarum complenda
excolendaq;, quibus ab eo imbuti fuissent.
Erant tunc in ejus ludo boni multi sed præ
cipui duo, Theophrastus et Menedemus, in=
genio hi atque doctrinis coeteros præstabant
alter ex insulâ Lesbo fuit, Menedemus a Rho=
do. Aristoteles respondit facturum se quod
vellent, quum id sibi foret tempestivum.
Postea brevi tempore, cum idem illi, qui

de Magistro petierant, praesentes essent;
vinum, ait, quod tum biberet, non esse id
ex valetudine suâ, sed insalubre esse atque
asperum; ac propterea quaeri debere exo-
ticum aliquod vel Rhodium vel Lesbium.
id sibi ut utrumque curarent, petivit, usu-
rumque eo dixit, quod sese magis iuvisset. eunt
curant, inveniunt, afferunt. tum Aristoteles
Rhodium petit, degustat. Firmum, inquit,
hercle vinum et jucundum: petit mox Les-
bium: quo item degustato, Utrumque, inqt,
oppidò bonum sed ἡδίων ὁ Λέσβιος, id
ubi dixit nemini fuit dubium, quin le-
pidè simul et verecundè, successorem illâ
voce sibi, non vinum delegisset. Is erat è Les-
bo Theophrastus, suavitate homo insigni
linguae pariter atque vitae. Itaque non diu
post Aristotele vitâ defuncto ad Theophra-
stum ges concesserunt. Demosthenem et
Ciceronem mirè comparat Juvenal. Satyra.

Eloquium ac famam Demosthenis aut Ciceronis,
Incipit optare et totis Quinquatribus optat,
Quisquis adhuc uno partam colit asse Minervam
Quem sequitur custos angustae vernula capsae;
Eloquio sed uterque perit Orator, utrumque
Largus et exundans letho dedit ingenii fons,
Ingenio manus est et cervix caesa, nec unquam
Sanguine causidici maduerunt rostra pusilli.
De Phocione Atheniensi, ita loquutur Cornel.
Nep. Phocion. Phocio auctus adjutusque à De-
mosthene, eum, quem tenebat ascenderat gradum,
cum adversus Charetem eum subornaret. Ab
eodem in judiciis, cum capitis causam diceret, de-
fensus, aliquoties liberatus discesserat. Erant
eo tempore Athenis duae factiones, quarum
una populi causam agebat, altera optimatum,
in hâc erat Phocio et Demetrius Phalareus.
Harum utraque Macedonum patrociniis nite-
batur. Nam populares Polyperchonti favebant,
optimates cum Casandro sentiebant. Interim a
Polyperchonte Cassander Macedoniâ pulsus est,
quo facto populus superior factus, statim Ph-

ces adversariæ factionis capitis damnatos
patriâ pepulit: in his Phocionem et Deme-
trium Phalareum. Phocio, cum duceretur ad
mortem, obvius ei fuit Emphyletus, quo fami-
liariter fuerat usus. Is cum lachrymâs dixi-
sset, O quàm indigna perpeteris, Phocio: hæc
ille, at non inopinata, inquit. Hunc enim e-
xitum plerique clari viri habuerunt. Atheni-
enses. In hoc tantum fuit odium multitudi-
nis, ut nemo ausus sit eum liber sepelire, itaque
à servis sepultus est. Cum ad annum octo
gesimum prospera ipsi mansisset Fortuna, ex-
tremis temporib. magnum in odium pervenit
suorum civium. Primò cum Demade, de
urbe tradendâ Antipatro consenserat, ejusq
consilio Demosthenes cum cæteris, qui benè de
Rep. mereri existimabantur, plebiscito, in e-
xilium erant expulsi. Neque in eo solum o-
fenderat, quòd Patriæ malè consuluerat, sed
etiam quod amicitiæ fidem Demosth. [illegible]
[illegible]

INSTYTUT BADAN

Dum ita dissident Athenienses, interim
Cassander ex Asia redit in Græciam et
Piræum à Nicanore Duce suo accipit. Inte
hunc et Athenienses ita de pace convenit,
ut Athenienses sua retinerent, et socii essent
Cassandri, solam Munichiam Cassander ha-
beret. Qui 10 minas habebat, ille Remp.
gubernabat, et curator eligebatur unq
ex Atheniensib. qui Cassandro placebat.
Tunc electus fuit Demetrius Phalareus.
Quidam dicunt eum humanissimè se ge-
ssisse erga cives, et nunquam feliores
fuisse Athenas. Nunquam melius guber
nata fuit Respubl, quàm Demetrii
Phalarei tempore. Strab. Pausanias
dicit eum fuisse Tyrannum [illegible] Cassandrum,
qui Demetrium Phalareum Tyrannum
imposuit Atheniensib. Phædrus. Deme
trius qui dictus est Phalareus, Athenas
occupavit improbo imperio. 10 annis

præfuit, æreis statuis honoratus est

Pl. l. 34 c. 6. tot, quot dies essent in anno 365.

Olymp. 116 anno 3. obit Xenocrates Academicus. anno ætat. 103. cum forte in sartaginem offendisset. Hic venditus fuit ab Athoniensibus quod μετοίκιον solvere non posset, eum emit Demetrius Phalareus, et restituit eum libertati. Plutarcs. vult Lycurg. Oratorem eum redemisse, ab eo redemtus

Val. M. l. 6 c. ult. Xenocrates fertur dixisse cum occurrisset ejus liberis, magnas gratias habeo vestro Patri, qui me eripuit, nam oes eum laudant ob hoc factum. Ad Philippum Regem missus est legatus ubi bene et summâ cum laude rem gessit. Xenocrati successit Polemo.

Valer. Max. l. 6. c. 9. de quo vide. Val. Max. Xenocratem in cunctis imitatus est, ejus continen-

Horat. Sat. 3. l. 2. tiam et siccitatem in ore habuit ...

propter magno etiam affectus est hono-re. Xenocratis discipulus fuit etiam Crantor, de quo Cic. dicit eum nobilem fuisse in Academia. Lamb. ad Horat.

Circa hæc tempora Nicanor Seleucus libros Gell. l. 6. c. 17

Idem Seleucus statuas Harmodii et Aristogitonis à Xerxe ablatas restituit Lips. Bi...

circiter Olymp. 117.

Olymp. 117. anno 4. Demetrius Phalareus etsi urbi præfectus fuit, tamen etiam insuper Archon fuit Eponymus.

Demetrius Polyorcetes Antigoni filius fuit.

Olymp. 118. Antigonus Asiæ Dux et ejus filius Demetrius Polyorc. magnâ cupiditate tenebantur liberandi Græciam à Ptolemæo et Cassandro. Athenas itaque Demetrius Antigoni magnis copiis intendit, Piræum subito incursu cepit et per præconem exclamari jubet Demetrius liberat Athenas. Atheni

665 K.

enses præconio audito Demetrium
acceperunt, et Benefactorem Servato-
remq; appellarunt. Demetrius a Pha-
lareus, videns urbem retineri non posse,
et sibi in hâc Reip. mutatione majus
à civib. quàm ab hostib. periculum
imminere intelligens, à Demetrio Po-
liorcete impetravit ut comitatu de-
duceretur Thebas. Quo profectus, de-
inde in Ægyptum ad Ptolomæum abiit
ubi præfuit Bibliothecæ Ptolom. et
dicitur fuisse unus ex 72 interpreti-
bus. Pop. a. Atheniens. odio ejus
imbutus, 360 illas statuas, quibus
illum ante honoraverat adunam
omnes dejicit, alias vendit, alias
in frusta concidit, et matulas, ut Stra-
bo dicit ex iis fecerunt. Una in arce
remansit. Quod cum ille audivisset

magno animo respondit: at virtutem
non everterunt cujus gratiâ ipsas ere-
xerunt. Demetrius Phalereus auditor
fuit Theophrasti. Cic. 3. de legib. à Theo- Cic. de
phrasto etc. Id. de Fin. l. 5. Cum esset leg. c. 6.
in Ægypto multa præclara scripsit, non
ad usum suum, sed quod animi cultus
erat ei cibus humanitatis. Postquam
exul esset et apud Ptolomeum pri-
mo loco, non ipse modò in abundan-
tia rerum vixit, sed Atheniensib. etiam
dona misit. Hic monebat Ptolomæum,
ut doctorum libros legeret, quod ibi
inveniret salutaria præcepta, quæ ipsi
amici Regii non auderent perferre.
Demetrius Polyorcetes negavit se ingre-
surum Athenas priusquam Muni-
chiam expugnasset, Munichia expu-
gnatâ urbem ingreditur, et liberta-
tem restituit anno 15. post, quàm

670 Kz.

Antipater orbem in potestatem rede
gisset. Pro quo beneficio magnos
ipsi ex adulatione honores decre
verunt, et statuas ejus prope An
tigoni Harmodii et Aristogitonis
posuerunt, ut servatores Dii no
minarentur. Abrogatus ē Magi
stratus Arxon Eponymus, et sur
rogatus est Sacerdos τῶν σωτη
ρων, cujus nomen plebisitis et con
tractibus praescripserunt; ara etiam
posita est ei ubi Demetrius curru
descenderat, Servatoris nomine.
Ath.l.6. 253. Decem tribubus adjecti sunt tribus
Demetrii et Antigoni. Alii scribunt
Athenienses ... iratum fuisse
Demetrium, quod nimii essent in
honorib. ejus augendis. Nam Lamia
venefica, et hae hominum quoque
liae aras, ipsi exstruebant, et ...
canebant. Postea Demetrius bellum
cum Rhodiis gessit. Interea Cassan
der vindicaturus Demetr. Phalereum,
Athenas obsidet. Athenienses Demetrii
opem implorant, qui cum magna
classe in Atticam venit et Atheni
enses liberat, ipsum Cassandrum
ultra Thermopylas submovet.
Tum vero recentes honores decreve
runt Athen. Demetrio, et sciverunt
videri Atheniens. quicquid vide
retur Demetrio, id et apud Deos
fas esse, et apud homines justum.
Olymp. 119. mutata est fortuna De
metrii, nam et Pater Antigonus
et Demetrius à sociis Regibus
victi sunt, Antigonus occumbit,
Demetrius v. in Ephesum fugit
deinde venit in Graeciam, magnam

671 K.3.

Spem ponens in Atheniensib: nam ibi reliquerat uxorem et liberos. Cum jam tenderet in Atticam, obvios habuit eorum legatos, qui dicebant ne ad urbem se conferret. Hanc injuriam cum ulcisci non posset, leniter cum Atheniens. legatis expostulat, petitq ut sibi classem remittant, quâ receptâ navigat Chersonesum, ubi se recolligit.

Olymp. 170 Cassander gravi Athen. odio flagrans, Lacsarem Principem in urbe virum hortatur ut Tyrannidem occupet. In quâ ita sese gessit, ut oẽs Tyrannos pietate in Deum et acerbitate in homines vinceret. Demetrius, cum audiret Lacsarem Tyrannum

regnare, sperans subito incursu se potiturum Athenis Atticam venit; depopulatur agros, et naves mercatorias invadit, negotiatorem suspendit, adeo ut magna fames premeret Athenienses. Quâ fame invalescente Lacsares veste rusticâ indutus, et faciem atramento foedatus, et calathum sterquilinio imponens furtim per portam elabitur et persequentes equites, aureis darisis in viam projectis, remoratus est. Accidit hac fame, quod Pater et filius uno in domicilio sedentes, cum vidissent murem mortuum decidentẽ, exilierint, et de eo rixati sint. Athenienses, quamvis capitale esset

672 K4.

Demetrii nomen nominare, tamen tunc statim Athenienses proximam portam aperuerunt et legatos ad Demetrium miserunt, qui ingressus in curiam omnes convenire jussit, quam cinxit armatis militibus, qui cum ibi extrema metuerent, tamen ille pepercit verbis amarulentis et molliter eos castigavit, magnam fru-menti copiam ipsis largiebatur. Tunc legem promulgarunt, ut De-metrio Piræum et Munichiam relin-queret, quibus acceptis ultra etiam Musæum invasit, ne iterum defi-cerent. Circa hanc Olymp. 120, aut etiam 118. factum est, ut Philosophi ex Attica pellerentur, in quibus Theophrastus. Legem illam tulerat Sophocles Amphiclidæ filius [illegible]

sequenti anno reversi sunt, cum Athe-nienses eâ lege abrogatâ, Sophoclem illum 5 talentis multarunt, decre-verunt ut Theophrastus rediret, et Scholam ut ante gubernaret.

Olymp. 123. anno 1. moritur Theophrast. Cic. Tusc. Tusc. quæst. l. 3. Theophrast. moriens, etc. qu. 3. 327. Diog. Laert. Successit Theophrasto Diog. Laert. in Schola Strato Arcesilai filius Lam-psacenus. Vir in omni Eruditionis gene-re versatus, maxime in Physicis, unde Physicus dictus est. Fuit præceptor Pto-lemæi Philadelphi. Eâd. Olymp. cum Demetr. Pol. Alexandrum Maced. Re-gem interfecisset et regnum Maced. annos 7 tenuisset, bello cum Pyrrho gesto, regnum amisit. Athenienses ad hanc fortunæ motum se quoque mo-vent, et Diphilum Sacerdotem Serva-torum ex fastis expungunt, et iterum

INSTYTUT BADAŃ

instituunt ἀλέξορτες. Cum autem
viderent Demetrii vires spe suâ
validiores crevisse Pyrrhum ex
Maced. evocatis exacerbatus Demetrius in Atticam pergit, tunc
Crates Philosoph. mittitur ad eum legatus, cujus partim precibus persuasus est, ut solutâ obsidione in Asiam
contra Lysimachum navigaret. Theophrastus, de quo supra dictum est,
cum rogaretur à discipulis, num quippiam illis mandare vellet, dixisse ajunt,
nihil quidem quod imperaret se habere, nisi quod multa dulcia gloriæ obtentu vita mentitur; nos verò cum vivere incipimus, tunc morimur. Nihil
enim est inanius amore gloriæ. Tandem
aliquando pauci aliquot viri con[tinue]

coeperunt de majorum suorum gloriâ
et quâm longe decesserint considerant
protinus Olympiodorum deligunt, qui Paus. l. 1.
tantâ severitate, Senibus ac juvenibus 44 et 46
nihil parcens, exercitum collegit, et contra Macedonas præliatur, Musæum,
et Munichiam recipit, et Macedonas
invadentes Eleusinem compescit, quapropter magnâ gloria est affectus. Atque
sic à Macedonum imperio liberati sunt.
Alexander moritur Olymp. 123. aut ut alii
volunt 122. Triplex Comoedia apud Veteres Vetus, Media, et Nova. Per legatos
fuit expetitus à Regib. Ægyptiis Pl. l. 7. c. 7
Olymp. 125. Chrysippus nascitur. Patria ei Pl. l. 30. c. 2
fuit Solii Zenonis et Cleanthis auditor
Cleanthi successit in Schola. Tantus fuit
in Dialecticis, ut dicerent. Si apud Diog. Laer.
Deos esset usus Dialecticæ, non aliâ 300 et
uterentur quàm Chrysippeâ. 300 et

674

INSTYTUT BADAŃ

11 conscripsit Volumina Logica. Puta-
Cic. Acad. tur fulcire porticum Stoicorum. Diog.
Quaest. Laert. εἰ μὴ γὰρ ἦν Χρύσιππος, οὐκ ἂν
Horat. Sat. ἦν ἡ στοά. Zeno Chrysippum nunquam
Ep. 2. nisi Chesippum vocabat. Cic. I. Nat. Deor.
Olymp. 127. Strato obit, cum scholam A-
ristotelis rexisset annos 18. Jam scho-
lam reliquit Lyconi testamento. Ly-
con Troadensis vir disertus, et educandis
pueris idoneus, aiebat pueris addendū
esse pudorem et laudis studium, velut
calcar equo et frenum. Propter dicen-
di suavitatem, vocaverunt eum Gly-
conem. Fuit γυμναστικώτατος nam
Horat. luctatus fuit et pilae ludo se exercuit
Ep. 1. 2. erat enim valido corpore et sano. A-
theniensib. saepe salutari consilio suo
profuit, tanta fuit autoritate et eru-
ditionis famâ, ut hostes tanquam à
cris in mari à Glyconis [illegible]

abstinerent. Scholae praefuit annos 42.
obiit anno aetat. 74. Eâdem Olymp.
moritur Epicurus anno aetatis 72. Obiit
calculo, urinae exitum impediente.
Cic. de Finib. l. 5. c. 30. Eâdem Olymp.
moritur etiam Polemo. Dicebat Home-
rum esse Tragicum Sophoclem, et Sopho-
clem Epicum Homerum. Polemoni suc-
cessit Crates Atheniensis, ejus auditor,
qui ita se invicem amaverant et adjuverunt
ut non modo viventes eadem studia
sint secuti, sed etiam in extremo vitae
spiritu sibi similes fuerunt, eodem se-
pulcro sunt conditi. A Theophrasto
Arcesilaus divertit, quos vocavit λεί-
ψανον τοῦ χρυσοῦ γένους. Reliquias
aurei generis. Circa haec tempora
vixit Bion Borysthenites, Hic Bion
dixit τὴν οἴησιν ἐγκοπὴν τῆς προ-
κοπῆς. it. Μέγα κακὸν τὸ μὴ

INSTYTUT BADAŃ

διάδαι, φέρειν χαλκὸν. De statuis
Demetrii Phalerei ita loquitur Plinius l. 34. c. 6.
Primus, inquit, honos coepit à Graecis: nulliq;
arbitror plures statuas dicatas, quam Phalereo
Demetrio Athenis, siquidem 360 statuêre, quas
mox laceraverunt, nondum anno hunc numerum
dierum excedente. Polemonis et Xenocra-
tis historiam ita enarrat Val. Max. l. 6
c. 9. Perditae luxuriae Athenis Adolescens Po-
lemo, neque illecebris tantummodo, sed etiam
ipsâ infamiâ gaudens, cum è convivio non
post occasum solis, sed post ortum surrexisset,
domumq; repetens Xenocratis Philosophi pa-
tentem januam vidisset; vino gravis, unguen-
tis delibutus, sertis capite redimito, pellucida
veste amictus, refertam turbâ doctorum homi-
num scholam ejus intravit. Nec contentus
tam deformi introitu, consedit etiam, ut cla-
rissimum eloquium et prudentissima praecepta
temulentiae lasciviis eluderet. Orta dein-

de, ut par erat, omnium indignatione: Xe-
nocrates vultum in eodem habitu continuit, o-
missisq; de quibus disserebat, de modestiâ ac
temperantiâ loqui coepit. Cujus gravitate ser-
monis resipiscere coactus Polemo, primum coro-
nam capite detractam projecit, paulo post bra-
chium intra pallium reduxit, procedente tempo-
re oris convivalis hilaritatem deposuit; ad ul-
timum totam luxuriam exuit, uniusq; Oratio-
nis saluberrimâ medicinâ sanatus, ex infami
ganeone maximus Philosophus evasit. Peregri-
natus est hujus animus in nequitiâ non
habitavit. Horat. ita de Polemone. l. 2. Sat. 3.

— — — quaero, faciasne, quod olim
Mutatus Polemo, ponas insignia morbi,
Fasciolas, cubital, focalia; potus ut ille
Dicitur ex collo furtim carpsisse coronas
Postquam est impransi correptus voce Magistri. Xenocrates

Seleucum Nicanorem libros à Xerxe Athenien-
sib. ablatos restituisse, scribit Gell. l. 6. c. ult.
Libros Athenis disciplinarum liberalium pu-

676

INSTYTUT BADAŃ

blicè ad legendum præbendos primus posu-
isse dicitur Pisistratus Tyrannus. deinceps
studiosius accuratiusq; ipsi Athenienses auxe-
runt, sed omnem illam postea librorum copiam
Xerxes. Athenarum potitus, urbe ipsa præter
arcem incensa abstulit asportavitq; in Per-
sas. Hos porrò libros universos multis post
tempestatibus Seleucus Rex qui Nicanor
appellatus referendos Athenas curavit. in-
gens postea numerus librorum in Aegypto à
Ptolemæis Regibus vel conquisitus vel confectus
est ad millia fermè voluminum septingenta,
sed ea omnia bello priore Alexandrino, dum
diripitur ea civitas, non sponte neque operâ
consultâ sed à militib. forte auxiliariis in-
censa sunt. Assentationem et palpationẽ
Atheniensium in Demetrium Polyorceten
pulchrè describit Athenæus l. 6. p. 253.
ubi adducit verba Demochari [illegible]
Demosthenis Oratoris. Athen[illegible]

Z

DE B. STANISLAO KOST-
KA.

677

Octobris 1.

INSTYTUT BADAN